

ΣΤΟ ΧΘΕΣ, ΣΤΟ ΣΗΜΕΡΑ, ΣΤΟ ΑΥΡΙΟ

Συνεργατική-μαθητική έκδοση Δημοτικών Σχολείων - Φύλλο 2ο - Ιούνιος 2022

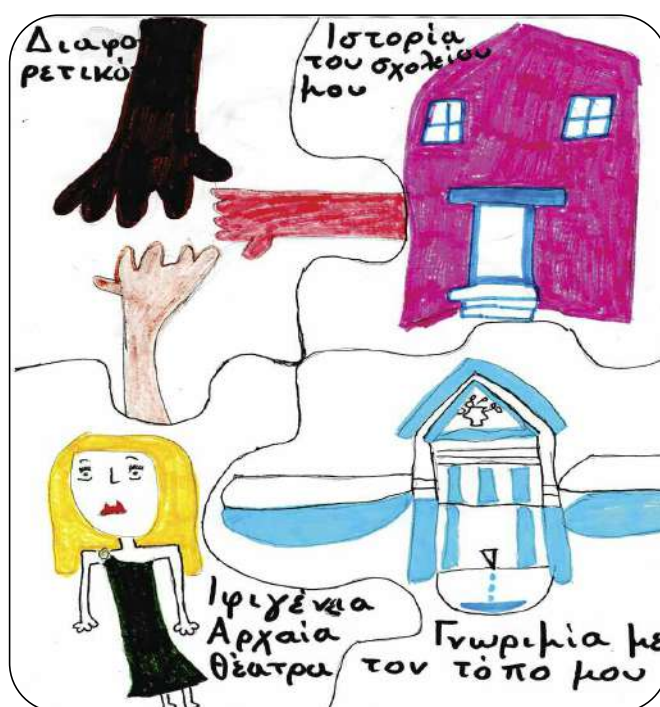
Ταξιδεύοντας στην Ελλάδα (σταθμός δεύτερος)

Ετοιμάσαμε και φέτος τις βαλίτσες μας για ένα ταξίδι με καλή διάθεση και πολλή φαντασία. Με εισιτήριο τους στόχους μας και μεταφορικό μέσο τις δραστηριότητες, φτάσαμε να κάνουμε μια διαδρομή που μας γέμισε με χαρά, ευχαρίστες εκπλήξεις και

νέες γνωριμίες. Οι αποσκευές μας δεν μας κούρασαν και ο εξοπλισμός που μας συνόδευε χρήσιμος και αποτελεσματικός. Μικρά βιβλία, βιντεοσκοπήσεις μνημείων, ηχογραφήσεις συνεντεύξεων, παρουσιάσεις, διαδικτυακές και ζωντανές συνα-

Περιεχόμενα

- ✓ Η αλληλογραφία μας (Μονόδρου/Εύβοιας, Άρνησσα/Πέλλας, Καλαβάρδα/Ρόδου) σελ. 2
- ✓ Η ιστορία του σχολείου μας (Άρνησσα/Πέλλας) σελ. 3
- ✓ Η ιστορία του σχολείου μας (Καλαβάρδα/Ρόδου) σελ. 4 – 5
- ✓ Δημοτικό Σχολείο Λαγυνών, παλιά και τώρα σελ. 6 – 7
- ✓ Εγώ κι εσύ μαζί (Διαφορετικότητα - Αλληλοσεβασμός) σελ. 8 – 9
- ✓ Ταξιδεύοντας στο Αρχαίο Θέατρο των Αιγών (2ο Δ.Σ. Πτολεμαΐδας) σελ. 10 – 11
- ✓ Υιοθετώντας ένα Αρχαίο Θέατρο (1ο Δ.Σ. Νέας Αγχιάλου/Μαγνησίας) σελ. 12 – 13
- ✓ Λυσιστράτη, ένα δρώμενο στην Αρχαία Θουρία (4ο Δ.Σ. Καλαμάτας) σελ. 14 - 15
- ✓ Υιοθεσία αρχαίου θεάτρου Μιέζας και «Ειρήνη» του Αριστοφάνη (Δ.Σ. Άρνησσας) σελ. 16 – 17
- ✓ Το Α' Αρχαίο Θέατρο της Λάρισας (1ο Δ.Σ. Γιάννουλης) σελ. 18 – 19
- ✓ Έδεσσα, ο τόπος μου (4ο Δ.Σ. Έδεσσας) σελ. 20 – 21
- ✓ Τοπικά προϊόντα της Κορίνθου (10ο Δ.Σ. Κορίνθου) σελ. 22
- ✓ Ιστορικά πρόσωπα που περπάτησαν στα μονοπάτια της Κορίνθου σελ. 23
- ✓ Εθνικό Πάρκο Δέλτα Αξιού (11ο Δ.Σ. Ευόσμου) σελ. 24 – 25
- ✓ Εξερευνώντας την Παλιά Πόλη της Ξάνθης (7ο Δ.Σ. Ξάνθης) σελ. 26 – 27
- ✓ Ο παραγωγικός μας τόπος... (1ο Δ.Σ. Κω) σελ. 28 – 29
- ✓ Το χωριό μας ο Λούρος (Δ.Σ. Λούρου/Πρέβεζας) σελ. 30 – 31
- ✓ Σταθμός: Δένδρα-Πλατανούλια-Τύρναβος -Θεσσαλία σελ. 32 – 33
- ✓ Η λίμνη Βεγορίτιδα (Δ.Σ. Άρνησσας/Πέλλας) σελ. 34 - 35
- ✓ Νέα Αγχιάλος, ο τόπος μου (1ο Δ.Σ. Νέας Αγχιάλου/Μαγνησίας) σελ. 36 – 37
- ✓ Μελισσοκομική και... οι θησαυροί της κυψέλης (1ο Δ.Σ. Αρχαγγέλου/Ρόδου) σελ. 38

Κατερίνα Χατζηνικόλα – Δ.Σ. Καλαβάρδων / Ρόδου

νήσεις, αλληλογραφία και ανταλλαγές προϊόντων ήταν κάποια από αυτά.

Οι προορισμοί μας έγιναν περισσότεροι. Η γνωριμία του τόπου μας, η υιοθεσία των αρχαίων θεάτρων, η ανάδειξη των μνημείων, η ψηλάφηση της ιστορίας του σχολείου, ο σεβασμός στη διαφορετικότητα καλλιεργώντας την ευγένεια, τη διακριτικότητα και την αποδοχή μέσα από τον λόγο και με το δικό μας παράδειγμα.

Συνεπιβάτες μας 23 σχολεία από όλη την Ελλάδα, με 15 από αυτά να συμμετέχουν στο τεύχος που έχετε στα χέρια σας.

Οι δραστηριότητές μας φιλοξενούνται και στο ομώνυμο padlet με τον ακόλουθο σύν-

δεσμο:

<https://el.padlet.com/ilikart/9oym6r4coj70ybl9>

Με τις καλύτερες ευχές από τους μαθητές και τους εκπαιδευτικούς όλων των σχολείων.

Είστε ευπρόσδεκτοι στο επόμενο ταξίδι μας. Σηκώνουμε πανιά τον Σεπτέμβριο.

Καλό καλοκαίρι

**Για την ομάδα
«Ταξιδεύοντας
στην Ελλάδα»**

**Ο συντονιστής εκπαιδευτικός
Ηλίας Κάρτας**

**Δημοτικό Σχολείο
Άρνησσας/Πέλλας**

**«Ταξιδεύοντας
στην Ελλάδα.
Στο χτες, στο σή-
μερα, στο αύριο»**

Συνεργατική –
μαθητική έκδοση
Δημοτικών Σχολείων
Ελλάδας

Διεύθυνση
- Επικοινωνία
Δημοτικό Σχολείο
Άρνισσας
58002 Άρνισσα
Τηλ.: 23810 31234
mail@dim-
arniss.pel.sch.gr

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ

Οι συντακτικές ομάδες
των σχολείων
που συμμετέχουν

Επιμέλεια έκδοσης:
Νίκος Δημητρίου
Ηλίας Κάρτας

Επιμέλεια αγγλικής
έκδοσης:
Ξανθίππη
Αβραμίδου

[https://padlet.com/ilika
rt/9oym6r4coj70yb19](https://padlet.com/ilika
rt/9oym6r4coj70yb19)

Το λογότυπο της
εφημερίδας
σχεδίασε η μαθή-
τρια της Ε' τάξης
του 10ου Δημοτικού
Σχολείου Κορίνθου
Ιωάννα Τρουπή

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ

Γραφικές Τέχνες
ΒΑΓΟΥΡΔΗΣ
MEDIA GROUP
Τηλ.: 23810 25019
email:press@edessaiki.gr

Η Αλληλογραφία μας με τα Δ.Σ. Μονοδρύου Εύβοιας και Άρνισσας Πέλλας

Όταν ξεκινήσαμε ήμασταν πολύ ενθουσιασμένοι. Συναντηθήκαμε διαδικτυακά με τη Γ' τάξη του Δ.Σ. της Άρνισσας και αλληλογραφήσαμε μαζί τους.

Επίσης αλληλογραφούμε με τις τάξεις Γ-Δ του 3/Θ Δ.Σ.Μονοδρύου.

Μαζί με τα γράμματα των παιδιών πήραμε και πολύ όμορφες ζωγραφιές. Στα δικά μας γράμματα βάζουμε κι εμείς ζωγραφιές με αγάπη για

τα παιδιά του Μονοδρύου και της Άρνισσας

Είναι όμορφο να μαθαίνει πώς ζουν τα παιδιά και σε άλλα μέρη της Ελλάδας

Στα γράμματά μας γράφουμε για τον εαυτό μας, την οικογένειά μας, το σχολείο μας, τα αγαπημένα μας μαθήματα, τι δραστηριότητες κάνουμε στον ελεύθερο χρόνο μας και ρωτάμε τα παιδιά ό, τι θέλουμε να μάθουμε για αυτά.

Τα παιδιά μας μιλούν για

τον τόπο τους κι εμείς για τον δικό μας

Μας αρέσει η αλληλογραφία και ξεφωνίζουμε όποτε έρχεται ένα γράμμα γιατί μπορούμε να το πιάσουμε, να το ανοίξουμε, να το διαβάσουμε. Έχουμε μια αγωνία γιατί περιμένουμε να μάθουμε τα νέα των παιδιών από τα άλλα μέρη της Ελλάδας που αλληλογραφούμε

Θα θέλαμε πολύ να γνωριστούμε από κοντά με αυτά τα παιδιά.

Μας αρέσει πολύ και θα θέλαμε να συνεχίσουμε την αλληλογραφία μας και στο Γυμνάσιο!

**Δανάη, Παναγιώτης,
Κατερίνα, Άννα, Ειρήνη,
Σωτήρης
Δημοτικό Σχολείο
Καλαθάρδων Ρόδου
Υπεύθυνη εκπαιδευτικός:
Γιόλα Πελεκάνου**

Η ιστορία του σχολείου μας (Άρνισσα)

Εμείς η Ε' τάξη του Δημοτικού Σχολείου Άρνισσας, ετοιμάσαμε πολλές εργασίες για την ιστορία του σχολείου μας. Συνεργασθήκαμε με άλλα σχολεία, όπως το Σχολείο των Λαγυνών και το Πειραματικό Σχολείο Θεσσαλονίκης. Κάναμε συναντήσεις και τους παρουσιάσαμε Power Point, με φωτογραφίες παλιές και κείμενα, για την ιστορία του σχολείου μας.

Τα θέματά μας ήταν: το κτίριο του σχολείου, η σχολική ζωή, οι κανόνες, οι σκανδαλιές, η ιστορία της ποδιάς, μαθήματα, δραστηριότητες και ένα Think Ling. Αυτά τα παρουσιάσαμε μπροστά σε άλλα σχολεία μέσω διαδικτύου.

Αυτή η εμπειρία άρεσε σε όλους και θα θέλαμε να το κάνουμε ξανά τον επόμενο χρόνο.

Ιορδάνα Γάτσου

Το σχολείο μας σήμερα

Το σχολείο μου βρίσκεται στην Άρνισσα, στην άκρη του χωριού δίπλα στο βουνό.

Χτίστηκε το 1954 και είναι από πέτρα πελεκητή. Το προαύλιο είναι μεγάλο, έχει ωραίο γήπεδο του μπάσκετ και κερκίδες. Το πιο εντυπωσιακό είναι ότι πάνω από τις κερκίδες υπάρχει ένα μικρό δασάκι και το πολυβολείο.

Το σχολείο μου έχει 2 ορόφους. Στον πάνω όροφο έχει 3 αίθουσες διδασκαλίας μία αίθουσα βιβλιοθήκης, μια αίθουσα εκδηλώσεων και δύο γραφεία, του διευθυντή και των δασκάλων.

Το σχολείο μου είναι πολύ όμορφο και το αγαπώ πολύ.

Στάθης Τσιπιρίδης

Το σχολείο της γιαγιάς μου

Στο Δημοτικό Σχολείο Άρνισσας φοίτησε η γιαγιά μου από το 1966 έως το 1972. Τα χρόνια εκείνα ήταν πολύ

διαφορετικά από ό,τι σήμερα, όσον αφορά τις συμπεριφορές και τις σκανταλιές και την αντιμετώπιση των εκπαιδευτικών.

Ήταν πολύ αυστηροί οι δάσκαλοι, αλλά σαν παιδιά κάνανε διάφορες σκανταλιές, όπως να δημιουργούν διάφορα προβλήματα για να χάσουν λίγη ώρα στο μάθημα, να βάζουν διάφορα αιχμηρά αντικείμενα στην καρέκλα του δασκάλου, και να βρίσκουν τις πιο φθηνές δικαιολογίες όταν ήταν αδιάβαστοι.

Οι τιμωρίες βέβαια ήταν πολύ αυστηρές και σε σοβαρά θέματα, τρώγαν και ξυλιές στα χέρια, κυρίως τα αγόρια.

Κυριάκος Γεωργιάδης

Η ιστορία της αυλής

Η αυλή έγινε μετά το χτίσιμο του σχολείου, δηλαδή 1952-1954 περίπου. Η αυλή είχε παλιά ανάμεσα στις κερκίδες σκηνή θεάτρου (που και τώρα υπάρχει) και κάτω από την σκηνή θεάτρου είχε σκάμμα και δίπλα στις βρύσες υπήρχε μονόζυγο.

Στην μέση είναι η σκηνή θεάτρου, στα αριστερά και στα δεξιά είναι οι κερκίδες που καθόμαστε κάποιες φορές στα διαλείμματα. Υπήρχε σκελετός για κούνιες και για τραμπάλα και υπήρχε ένα μικρό μονόζυγο αλλά τότε δεν υπήρχαν οι βρύσες και οι μπασκέτες που η αυλή ήταν τότε με χώμα αλλά τώρα είναι με άσφαλο. Την αυλή την έφτιαξαν οι συγχωριανοί που μέχρι να την φτιάξουν έκαναν περίπου 3 χρόνια.

Τα δέντρα τα φύτεψαν οι προπαπούδες μας. Επί-

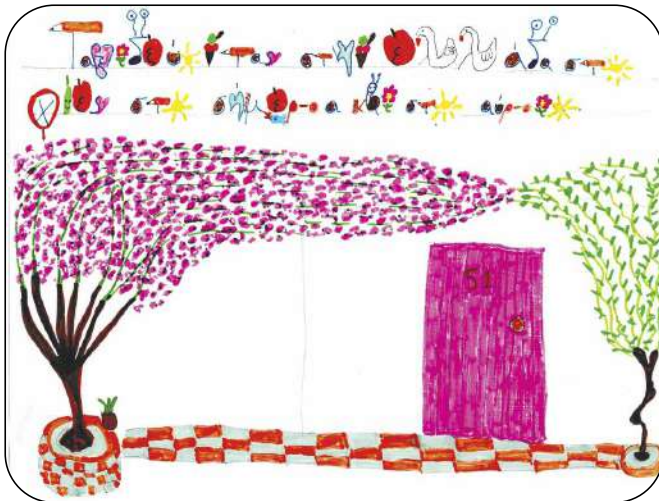
σης στην αυλή παίζανε κουτσό, μπάλα, μήλα, λάστιχο, τζαμί και κυνηγητό, αλλά τώρα στην αυλή μπορούμε να παίξουμε αμέτρητα παιχνίδια. Λίγο πάνω από την αυλή υπάρχει ένα αλσάκι που βαθιά μέσα υπάρχει ένα πολυβολείο. Το πολυβολείο χτίστηκε το 1947 περίπου και βρίσκεται βαθιά μέσα στο αλσάκι.

Πολυάνθη Μπόγια

**Δημοτικό Σχολείο
Άρνισσας/Πέλλας
Τάξη Ε'**

**Υπεύθυνος εκπαιδευτικός:
Αθανάσιος Θεοδώρου**

Εμείς, τα παιδιά των τάξεων Γ-Δ γράψαμε άρθρα για τα παλιά σχολεία και πήραμε συνεντεύξεις από τους συγγενείς μας και άλλους χωριανούς των Καλαβαρών, που μας μίλησαν για τα σχολικά τους χρόνια

Ψάξαμε στα παλιά αρχεία του σχολείου για να βρούμε πότε άρχισε να λειτουργεί το σχολείο, πόσα παιδιά είχε κάθε χρονιά και ποιους/ποιες δασκάλους/ες.

Επίσης, παρουσιάσαμε το σχολείο μας όπως είναι σήμερα και πώς περνάμε σε αυτό.

Σωτήρης Κασάνης-Ειρήνη Καρανάτσιου-Δανάη Δημητρά- Άννα-Φωτεινή Παπαθεοδώρου-Κατερίνα Χατζηνικόλα-Παναγιώτης Γιαννακόπουλος

Η ίδρυση του σχολείου μας

Το σχολείο μας ιδρύθηκε με απόφαση του στρατιωτικού διοικητή της Δωδεκανήσου 27260 / 20-8-47 με οργανικότητα ιδρύσεως 2/θεσιο. Το σχολείο υποβιβάστηκε σε 1/θεσιο με την υπουργική απόφαση από 119.467 /9-9-70.

Δωρητές

Το ζεύγος Παναγιώτης και Μαρία Μακαρούνα, όταν στο νησί διοικούσαν οι

Ιταλοί, δώρησαν στην εκκλησία ένα σπίτι με τον όρο να χρησιμοποιείται ως σχολείο μόνο, όπως κι έγινε.

Άννα-Φωτεινή Παπαθεοδώρου-Δανάη Δημητρά-Κατερίνα Χατζηνικόλα

Στο δρόμο για το σχολείο

Τη δεκαετία του 1950, οι μαθητές έπρεπε να βρίσκονται από πολύ νωρίς στο σχολείο. .

Δεν υπήρχαν όμως δημοτικά σχολεία σε κάθε χωριό με αποτέλεσμα οι μαθητές να περπατάνε έως και μια ώρα για να φτάσουν, με δύσκολες καιρικές συνθήκες.

Μην ξεχνάμε πως δεν είχαν όλα τα παιδιά παπούτσια και ζεστά ρούχα εκείνη την εποχή .

Μάλιστα μερικά παιδιά έβγαζαν τα παπούτσια και περπατούσαν ξυπόλυτα, για να μη χαλάσουν το "μοναδικό" ζευγάρι παπούτσια που διέθεταν .

Ειρήνη Καρανάτσιου

1960-Το συσσίτιο

Το 1960 που η γιαγιά μου πήγαινε σχολείο ήταν διαθέσιμο. Υπήρχαν δύο δάσκαλοι για όλες τις τάξεις και ήταν πολύ αυστηροί. Έξω υπήρχαν τούρκικες τουαλέτες και ένα κτίριο που έ-

Η ιστορία του

τρωγαν τα παιδιά. Το κράτος παρείχε μόνο πρωινό. Οι δάσκαλοι το έπαιρναν, ζέσταιναν το γάλα σε κατσαρόλα και μοίραζαν από μία κουτάλα σε κάθε παιδί, στο τσίγκινο ποτηράκι του, με λίγο τυρί και μία φέτα ψωμί.

Άννα-Φωτεινή-Παπαθεοδώρου

Επιθεωρητές

Οι επιθεωρητές ήταν αυτοί που πήγαιναν στα σχολεία και έλεγχαν αν οι μαθητές έκαναν σωστά τα μαθήματα τους και για να τους ελέγξουν τους έκαναν για να δούνε και αν οι δάσκαλοι είναι καλοί. Με αυτόν τον τρόπο οι δάσκαλοι ήταν πολύ αγχωμένοι και προσπαθούν πριν έρθουν οι επιθεωρητές να τους πουν τις ερωτήσεις που θα τους έκαναν και τις απαντήσεις τους. Αυτός δεν ήταν πολύ ωραίος τρόπος για να τα μάθουν τα παιδιά και ευτυχώς δεν τους έχουμε τώρα.

Δανάη Δημητρά - Ειρήνη Καρανάτσιου

Οι τιμωρίες

Οι τιμωρίες παλιά ήταν η βέργα και καμία σφαλιάρα. Τα παιδιά τα έκαναν όλα σωστά για να μην τους χτυπήσουν οι δάσκαλοι, και κάποιες φορές τους έβαζαν να στέκονται με το ένα πόδι σε μια γωνία.

Σωτήρης Κασάνης - Παναγιώτης Γιαννακόπουλος

Ο σχολικός κήπος

Το σχολείο μου έχει έναν μεγάλο κήπο. Παλιά είχαν φυτέψει τριανταφυλλιές σε όλο τον κήπο. Ακόμα πιο παλιά το σχολείο μου είχε φρούτα και λαχανικά. Στο τέλος της σχολικής χρονιάς τα παιδιά τα πουλούσαν και έπαιρναν λεφτά για να πηγαίνουν εκδρομές. Τώρα εμείς φυτέψαμε διάφορα φυτά, όπως κρεμμύδια, πράσα και μαρούλια. Δημιουργούμε ομάδες που θα ποτίζουν, θα

σχολείου μας (Καλαβάρδα Ρόδου)

Ξεχορταριάζουν και θα καθαρίζουν τα σκουπίδια που είναι κοντά στα φυτά μας. Σε πολλούς μαθητές τώρα αλλά και παλιά τους άρεσε που καλλιεργούσαν φυτά. Νιώθω υπέροχα που το σχολείο μου έχει έναν τόσο όμορφο κήπο!

Δανάη Δημητρά

Παιδικές εκδρομές

Η μαμά μου αφηγήθηκε: Στην δεκαετία του 80' και 90' οι

παιδικές εκδρομές ήταν ξέγνοιαστες και ανέμελες. Μια φορά τον μήνα πηγαίναμε εκδρομή με αυτοκίνητα η περπατώντας. Στην εκδρομή με τα αυτοκίνητα μπαίναμε όλοι μέσα σε κλούβα (γινόμασταν μπανινα λέγαμε) και συνήθως πηγαίναμε στην Θάλασσα. Στην εκδρομή με τα πόδια όταν είχε καλή μέρα φωνάζαμε όλα τα παιδιά στην αυλή: ΕΚΔΡΟΜΗ!! ΕΚΔΡΟΜΗ!! Και μας έπαιρναν στο γήπεδο. Παίρναμε το κολατσιό μας, παίζαμε ομαδικά παιχνίδια η παίρναμε κασετόφωνο και ακούγαμε μουσική. Στην τελική εκδρομή πηγαίναμε με το πούλμαν το γύρο της Ρόδου με γονείς και δασκάλους.

Σωτήρης Κασάνης

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΚΑΛΑΒΑΡΔΩΝ ΡΟΔΟΥ

Το Δημοτικό Σχολείο Καλαβαρδών βρίσκεται σε κεντρικό σημείο του χωριού.

Χτίστηκε πριν από περίπου τριάντα χρόνια και λειτουργεί μέχρι σήμερα.

Όλα αυτά τα χρόνια άλλαξαν πολλά. Τα κτίρια, το προαύλιο, οι μαθητές, οι δάσκαλοι, τα μαθήματα.

Αυτό που δεν χάνεται ακόμα, είναι ότι οι φίλιες, η αγάπη και η προσπάθεια να μείνει το σχολείο ζωντανό!

Κατερίνα-Αννα Χατζηνικόλα

Το σχολείο μας σήμερα

Το σχολείο μας είναι πολύ ωραίο. Είναι τριθέσιο και έχει πράσινο χρώμα. Έχει μια μεγάλη αυλή που έχει ένα γήπεδο ποδοσφαίρου, ένα μπάσκετ και ένα βόλει. Εμείς έχουμε την καλύτερη δασκάλα τρεις χρονιές συνεχόμενες. Όταν ήμασταν πρώτη τάξη η κύρια μας, μας έλεγε πως θα μας ζορίσει πάρα πολύ, τώρα μας λέει πως μας αγαπάει πάρα πολύ και ότι δεν θα μας άλλαζε με τίποτα.

Παναγιώτης Γιαννακόπουλος
Τις ζωγραφίες δημιούργησαν οι μαθητές οι μαθήτριες:

Δανάη Δημητρά - Σωτήρης Κασάνης - Άννα-Φωτεινή Παπαθεοδώρου
Τάξεις Γ-Δ

3/Θ Δ.Σ.Καλαβαρδών Ρόδου

Υπεύθυνη δασκάλα: Γιόλα Πελεκάνου

Δημοτικό Σχολείο Λαγυνών, παλιά και τώρα....

Θα μοιραστούμε την ιστορία του σχολείου μας, ώστε οι μαθητές /τριες αλλά και οι άλλοι άνθρωποι, να καταλάβουν τις δυσκολίες που υπήρχαν παλιότερα και παρόλα αυτά λειτουργούσε το σχολείο.

Στο αρχείο έγιναν οι παρακάτω καταγραφές:

- Το 1840 οι διευθύνοντες αδιαφορούσαν για την σωστή λειτουργία του αλλά και

για τον μισθό του δασκάλου. Η κοινότητα θεωρούνταν πλούσια οικονομικά για την εποχή και άρα μπορούσε να συντηρήσει το σχολείο και τον μισθό του δασκάλου. Η κατάσταση δεν έχει αλλάξει και το 1886.

- Στις 22 Μαΐου 1893, οι Απόστολος Παναγιώτου, Αλέξανδρος Κωνσταντίνου και Στέργιος Πολιζόπουλος προσκάλεσαν τον Μητροπο-

λίτη Θεσσαλονίκης ώστε να παρευρεθεί στις εξετάσεις του Παρθεναγωγείου στις 23 Μαΐου 1893.

- Οι μαθητές που εγγράφηκαν για το σχολείο έτος 1905-1906 έφτασαν τους 52.

- Το 1955-56 ο σύλλογος διδασκόντων ενέκρινε τα έξοδα και τα έξοδα του συλλόγου. Έδωσαν βιβλία στους φτωχούς μαθητές και είπαν

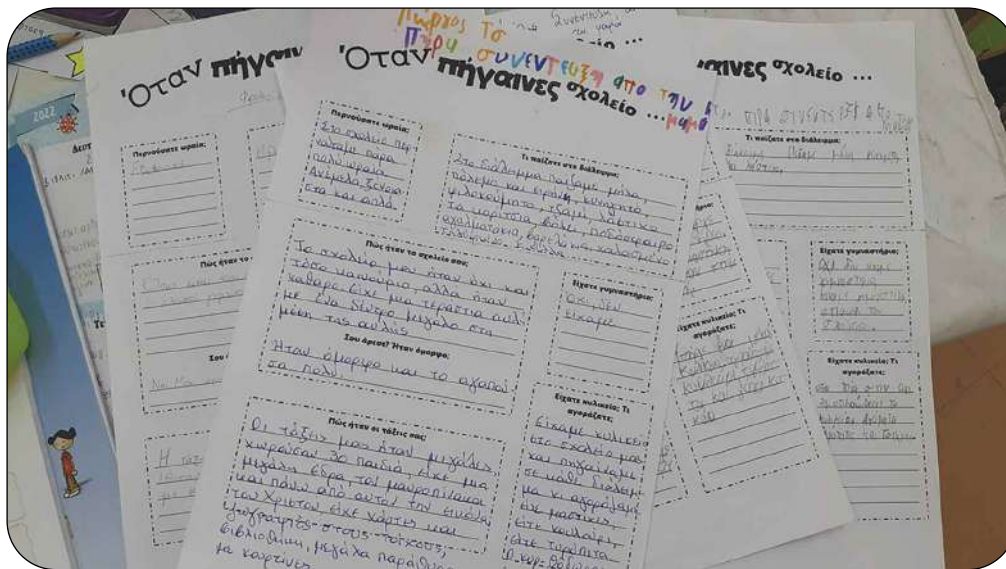
ποιος θα μιλήσει στις εκδηλώσεις, στις θρησκευτικές και εθνικές γιορτές.

- Μία από τις αποφάσεις 1964-1974 ήταν:

Οι τάξεις Δ' - Ε' και ΣΤ' με την επίβλεψη των δασκάλων θα πάνε εκδρομή στο Σταυρό και στην Ολυμπιάδα.

Ενώ οι τάξεις Α' - Β' και Γ', θα πάνε εκδρομή με την επίβλεψη των δασκάλων, έξω από το χωριό.

κη, Φτεργιώτης Δημήτρης

Παλιά είχαν μια σόμπα που την άναβε κάθε πρωί η καθαρίστρια, ενώ τώρα έχουμε καλοριφέρ. Ακόμη είχαν έναν πράσινο πίνακα και έγραφαν με κιμωλίες και έσβηναν με σφουγγάρι. Καμιά φορά τα παιδιά έπαιρναν το σφουγγάρι και το τίναζαν μέσα στην τάξη με αποτέλεσμα να γεμίζει η τάξη σκόνη. Παλιά οι δάσκαλοι ήταν κακοί και είχαν βέργα. Έβαζαν πολλές τιμωρίες και χτυπούσαν όποιο παιδάκι είχε μεγάλα νύχια.

Συντακτική ομάδα: Τσαούσογλου Γιώργος, Χάκα Ελισβίτα, Ποτουρίδης Σταύρος

Με βάση τις συνεντεύξεις που έγιναν είδαμε πως τα παιδιά περνούσαν πολύ ωραία. Επαιζαν διάφορα παιχνίδια όπως τσουβαλοδρομίες και σκοινάκι. Ακόμη κάποιιοι φτιάχνανε με το δάσκαλό τους εφημερίδα και την πουλούσαν. Ένα ακόμη διαφορετικό πράγμα είναι ότι μάθαιναν να κεντάνε και να ράβουν.

Συντακτική ομάδα: Πολυζούδη Ευδοκία, Νίκα Δάφνη, Μιχαηλίδης Αγγελούδης Γιώργος, Πίπος Νικόλας
Οι μαθητές του Β2

Πηγές:
Βιβλίο: Λαγυνά
Προφορικές μαρτυρίες κατοίκων Λαγυνών

ΕΙΚΟΝΕΣ-ΖΩΓΡΑΦΙΕΣ
Ζωγραφιά: Δημοτικά σχολεία Αρτισσας και Λαγυνών από την Κωνσταντίνα (Ε1)

Κολλάζ: Το σχολείο τότε και τώρα (Β2)

Εικόνα: Το παλιό κτίριο του 1963 (από βιβλίο Λαγυνά)

Εικόνα: Συνεντεύξεις κατοίκων από το Β2

Υπεύθυνες εκπαιδευτικοί:
Παπασυμεών Ελισάβετ (Ε1)
Χατσίκου Ιωάννα (Β2)

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΛΑΓΥΝΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

• Στο ευρετήριο αυτό υπάρχει το θέμα της ανέγερσης του Δημοτικού Σχολείου Λαγυνών.

Κάποιοι έδωσαν χρήματα και κάποιοι αρνήθηκαν.

• Για να βρουν χρήματα πούλησαν χαρτοκιβώτια και πήραν 80 δραχμές για τα μαθητικά συσσίτια.

• Το πρώτο κτίριο του σχολείου μας ιδρύθηκε το 1955 και παραδόθηκε για χρήση το 1957.

Είναι μονώροφο, με έξι αίθουσες στη σειρά και δυο μικρά γραφεία. Το μήκος του είναι 63 μέτρα και το πλάτος του 12 μέτρα. Έχει και έναν διάδρομο συνολικού εμβαδού 136 τ.μ. Η αυλή έχει έκταση περίπου 5 στρέμματα.

Οι ανάγκες για ακόμα περισσότερες αίθουσες αυξανόταν και έτσι χτίστηκε ένα

ακόμα κτίριο στην άλλη πλευρά της αυλής. Παλιά, στον κάτω όροφο στεγαζόταν το νηπιαγωγείο με δυο αίθουσες, όμως, επειδή όλο και μεγάλωνε ο αριθμός των παιδιών, χτίστηκε σε άλλο μέρος, ώστε να χρησιμοποιηθούν οι αίθουσες για μαθητές του δημοτικού. Το σχολείο ιδρύθηκε το 1993.

Συντακτική επιτροπή:

Βάρκα Αυγή, Γεωργιάκης Στέλιος, Δήμου Κωνσταντίνα, Μπουτζώρας Γιάννης, Κουτλουμπάση Κατερίνα, Παπαδόπουλος Αλέξανδρος
Μαθητές του Ε1

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΠΑΛΙΑ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

Μετά από έρευνα που κάναμε παίρνοντας συνέντευξη από γονείς και παππού-

δες που φοίτησαν στο σχολείο των Λαγυνών και μελετώντας το βιβλίο της ιστορίας των Λαγυνών βρήκαμε πολλά ενδιαφέροντα στοιχεία για το σχολείο μας.

Το σχολείο παλιά είχε κούνιες και τσουλήθρες. Παλιά οι τάξεις δεν είχαν πολλά παιδιά και λειτουργούσαν έξι αίθουσες, ενώ τώρα λειτουργούν 14 αίθουσες. Επίσης είχαν κούνιες στο μέρος που σήμερα βρίσκεται το υπαίθριο σκάκι και το προκάλ των τάξεων Β2 και Α2. Το σχολείο παλιά είχε ένα κτήριο ενώ τώρα έχει τρία κτήρια και ένα γυμναστήριο.

Συντακτική ομάδα: Τσιλιφίκας Νικόλαος, Ντινούδη Μιρέλα, Τριανταφύλλου Γιώργος, Ναισιόδου Αλκινόη, Ταφάκη Μαρία, Τσαλίκης Χρήστος, Πατουλίδου Νικολέτα

Οι γονείς μας όταν πήγαιναν σχολείο στο διάλειμμα έπαιζαν μήλα, μπάλα, κυνηγητό, κρυφτό, σκοινάκι, λάστιχο, τσουβαλοδρομίες, αугоδρομίες. Εμείς τώρα παίζουμε κρυφτό και κυνηγητό. Στο διάλειμμα έτρωγαν τυρόπιτα, τσίχλες, σάντουιτς και λουκάνικα. Τώρα εμείς δεν μπορούμε να φάμε ανθυγιεινά φαγητά στο σχολείο.

Συντακτική ομάδα: Μπάσα Αϊσέλ, Μαυροειδής Μάρκος, Τεμπελούδη Φρειδερί-

Φέτος συνεργαστήκαμε με το 2ο Δημοτικό Σχολείο Σερρών και το 4ο Δημοτικό Σχολείο Έδεσσας με θέμα τη Διαφορετικότητα και τον Αλληλοσεβασμό.

Συναντηθήκαμε διαδικτυακά στις 13 Απριλίου. Στη συνάντηση αυτή παρουσίασε το κάθε σχολείο τον τρόπο του και απάντησε στις ερωτήσεις που έγιναν από τα άλλα δύο. Συγκρίναμε την καθημερινότητά μας(σπίτι – οικογένεια – δραστηριότητες) και μιλήσαμε για τις ομοιότητες και τις διαφορές μας.

Το σχολείο των Σερρών

ήταν διαφορετικό από εμάς, γιατί είχαν άλλο χρώμα δέρματος, μιλούσαν διαφορετικά, είναι από άλλη χώρα ή έχουν άλλη θρησκεία. Τα περισσότερα παιδιά ήταν Τσιγγάνοι και πρόσφυγες. Εμείς παρατηρήσαμε διαφορές, όπως π.χ. στις δραστηριότητες που έχουμε, στο μέγεθος και στις ανέσεις των σπιτιών. Αν και έχουμε τόσες διαφορές, οι ομοιοτήτές μας είναι περισσότερες. Όλοι είμαστε παιδιά και έχουμε δικαίωμα να θέλουμε να παίξουμε -πολλά παιχνίδια που παίζουμε είναι ίδια -, να έχουμε

με παρέα, να εκφραζόμαστε και να έχουμε το δικαίωμα να ζηήσουμε.

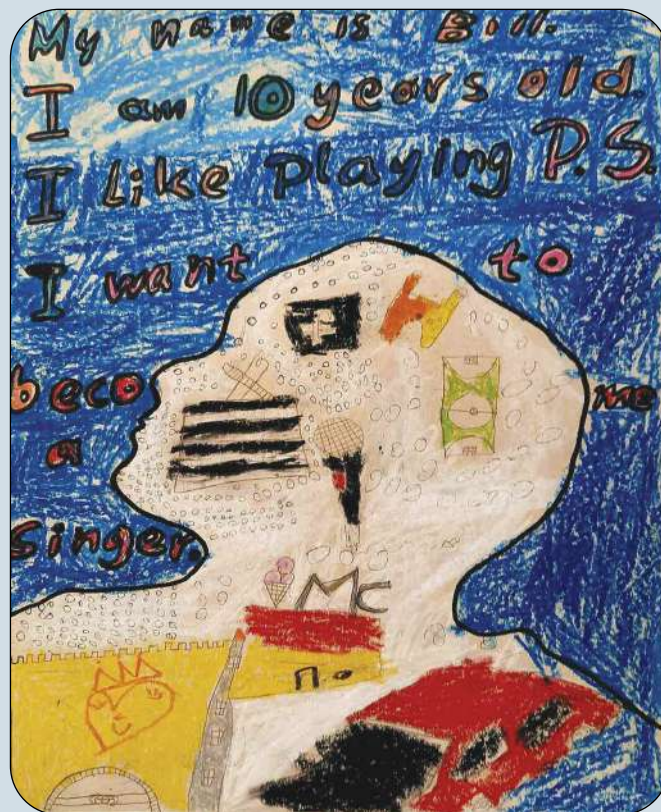
Συζητήσαμε για την ταινία μικρού μήκους με τίτλο «Ρίζα» που ετοίμασε το 2ο Δ.Σ. Σερρών και βραβεύτηκε από τον διαγωνισμό «Cinema... διάβασες;», στην κατηγορία ντοκιμαντέρ, με το πρώτο βραβείο. Μας άρεσε πολύ η ταινία και πρέπει να δώσουμε τα συγχαρητήριά μας στις Σέρρες.

Τι είναι ρίζα για εμάς;

Οι μαθητές της Άρτισσας

Εγώ κι εσύ μαζί

είπαν τη γνώμη τους. «Για μένα είναι το επώνυμο του προπάππου μου, που με ακολουθεί(Στέλλα)». «Ρίζα είναι η φιλία που έχουμε μεταξύ μας εδώ και πολλά χρόνια(Μαρία)». «Είναι ο τόπος καταγωγής μας(Ελισάβετ)». «Όπως ο Οδυσσέας μαγεύτηκε από την Καλυψώ και έμεινε στο νησί της, έτσι και οι άνθρωποι που βρίσκονται σε έναν ξένο τόπο, μαγεύονται από το τοπίο ή τη/τον σύντροφο

(Διαφορετικότητα - Αλληλοσεβασμός)

τους ή ζούνε πολύ καλύτερα λόγω της δουλειάς που κάνουν και των χρημάτων που παίρνουν και ριζώνουν εκεί(Τραϊανός-Στέλλα)».

Οι συμμαθητές μας από τις Σέρρες μέσα από το παιχνίδι ρόλων "Αντλερ και Ρέπα" συζήτησαν και συνειδητοποίησαν ότι υπάρχουν διαφορές μεταξύ των ανθρώπων στη συμπεριφορά, τις συνήθειες, την καταγωγή. Αναπτύξαμε έτσι όλοι μαζί το αίσθημα του σεβασμού και της αποδο-

χής στο διαφορετικό και το ξένο. Μας έστειλαν επίσης ζωγραφιές που κάθε παιδί είχε σχεδιάσει το περίγραμμα του προσώπου του σε προφίλ και μέσα από τον γραπτό λόγο αλλά και την ζωγραφική παρουσίαζε τον εαυτό του και τα αγαπημένα του πράγματα.

Κάθε σχολείο έκανε κάποιες δραστηριότητες στο σχολείο του για τη διαφορετικότητα. Αυτό που κάναμε μαζί ανά δύο σχολεία ήταν τα μισά πορτρέτα.

Κάθε παιδί σχεδίαζε και χρωμάτιζε το δικό του μισό πρόσωπο και μπορούσε να γράψει λίγα λόγια για τον εαυτό του. Στη συνέχεια έστειλε κάθε σχολείο στα άλλα δύο τα μισά πορτρέτα του και αυτά συμπλήρωναν το άλλο μισό πρόσωπο. Μετά φωτογράφιζαν τα μισά πρόσωπα μαζί και έτσι

είχαμε ένα πρόσωπο με διαφορετικά χαρακτηριστικά. Αυτό μας έκανε να καταλάβουμε, ότι είμαστε μοναδικοί από τη μία πλευρά και ότι, τελικά, δεν έχουμε φοβερές διαφορές από την άλλη.

Με το σχολείο της Έδεσσας καταφέραμε να βρεθούμε και από κοντά στις 12 Μαΐου. Η γνωριμία που κάναμε ήταν μια υπέροχη εμπειρία για εμάς. Ευχαριστούμε τα άλλα δύο σχολεία για τη συνεργασία.

Επιμέλεια κειμένου:

Οι μαθητές της Δ' τάξης του Δημοτικού Σχολείου Άρτισσας

Συνεργαστήκαμε με τα παιδιά της Δ' τάξης των Δημοτικών Σχολείων Σερρών (2ο) και Έδεσσας (4ο)

Υπεύθυνοι

εκπαιδευτικοί:

Ευπραξία Μπαντάζου – Σάββας Μπερμπερίδης (Σέρρες)

Κωνσταντίνος Πιπεράς (Έδεσσα) και

Ηλίας Κάρτας (Άρτισσα)

Ταξιδεύοντας στο Αρχαίο Θέατρο των Αιγών

«Ταξιδεύοντας στην Ελλάδα. Στο Χτες, στο Σήμερα, στο Αύριο» είναι ο τίτλος του σχεδίου δράσης μας κι εμείς, το 2ο Δημοτικό Σχολείο Πτολεμαΐδας, αποφασίσαμε ότι θα θέλαμε να ταξιδέψουμε προς τα πίσω, στα χρόνια τα πολύ παλιά, τότε που οι αρχαίοι ποιητές έγραφαν άλλοτε κωμικά κι άλλες φορές δραματικά τις ιστορίες ένδοξων ανδρών και γυναικών και μαζεύονταν κάθε λογής πολίτες για να ακούσουν και να μάθουν

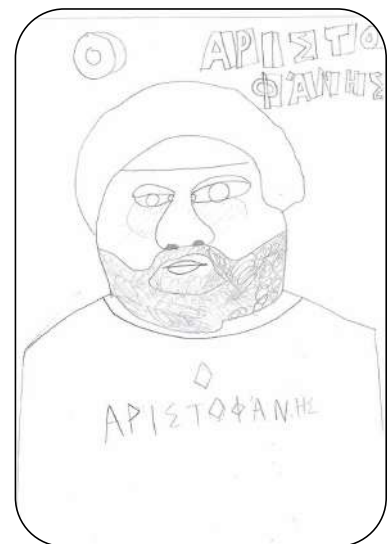
τα κατορθώματα των ηρώων και ηρωίδων της Αρχαίας Ελλάδας.

Για το ταξίδι μας αυτό, το οποίο ξεκίνησε το Φεβρουάριο του 2022, βάλαμε πλήρη με το Στ2 Τμήμα του σχολείου μας και είχαμε εκλεκτούς συνοδοιπόρους, το Στ Τμήμα του 1ου Δημοτικού

Σχολείου της Νέας Αγχιάλου/ Μαγνησίας. Τα δύο σχολεία οργανώσαμε αρκετές διαδικτυακές συναντήσεις, όπου παρουσιάσαμε τους εαυτούς μας, το σχολείο μας, την έρευνα που κάναμε σχετικά με το Αρχαίο Θέατρο στην Αγγλική Γλώσσα, κατασκευές, σκίτσα, ζωγραφιές και πρωτότυπα κείμενα. Οι μαθητές της Ν. Αγχιάλου, μάλιστα, είχαν την ιδέα να μας παρουσιάσουν έναν παραδοσιακό χορό του τόπου τους. Ευ-

χάριστη έκπληξη ήταν για εμάς και το δέμα που λάβαμε στο σχολείο μας με πασχαλινές κάρτες και πατρόν-ιδέες για κατασκευές μασκών από τους συνταξιδευτές μας.

Αυτό που έκανε τη συνεργασία μας ακόμη πιο ξεχωριστή ήταν η ζωντανή μας συνάντηση στην Βεργίνα, στο Νομό Ημαθίας, στα τέλη Μαΐου, με αφορμή την επίσκεψή μας στο Αρχαίο Θέατρο των Αιγών, το οποίο υιοθετήθηκε από το σχολείο μας στα πλαίσια της συμμετοχής μας στο πρόγραμμα «Υιοθεσία Αρχαίου Θεάτρου» από το Σωματείο «Διάζωμα». Τι περίεργο και μοναδικό γεγονός όταν η ευχή για μια συνάντηση γίνεται πραγματικότητα και πόσο συναρπαστικό να παρακολουθούμε πώς αποτυπώνεται στις εκφράσεις των παιδιών και στις μεταξύ τους συζητήσεις! Οι εντυπώσεις που μας άφησε η

συνάντηση ήταν οι καλύτερες και μας έδωσε δύναμη για τη συνέχεια.

Σε αυτή την προσπάθεια, λοιπόν, δράσαμε ως συγγραφείς, αρθρογράφοι, μεταφραστές, επιμελητές, ζωγράφοι και σκιτσογράφοι ώστε να διερευνήσουμε τις διαφορετικές πτυχές της ζωής στην Αρχαία Ελλάδα και ιδιαίτερα το Αρχαίο Θέατρο. Για τον σκοπό αυτό οργανώσαμε μια σειρά από δράσεις. Αρχικά συλ-

λέξαμε στοιχεία σχετικά με το Αρχαίο Θέατρο, παρακολουθήσαμε βίντεο και παίξαμε διαδραστικά παιχνίδια. Κατασκευάσαμε μάσκες Αρχαίου Θεάτρου με τη βοήθεια της ειδικαστικού του σχολείου,

Ανδρομάχης Ανδρέου, καθώς και μακέτα σκηνής αρχαίας κωμωδίας και τραγωδίας με φιγούρες Lego.

Επιπλέον, για τη μουσική που συνόδευε τις παραστάσεις στο Αρχαίο

Θέατρο και την κοινωνική ζωή στην αρχαιότητα μας ενημέρωσε ο μουσικός του σχολείου, Σοφοκλής Σαπουνάς. Για τη σπουδαιότητα των χορικών στα έργα των αρχαίων συγ-

γραφέων μας μίλησε ο σκηνοθέτης – θεατρολόγος και παλαιός δάσκαλος, κ. Κωνσταντίνος Μπαμπίλας, ο οποίος μας ενέπλεξε σε θεατρικό παιχνίδι με ασκήσεις ορθοφωνίας και σωστής στάσης του σώματος. Για τη σημασία της σωματικής εκγύμνασης και τα Αρχαία Ολυμπιακά Αθλήματα μας μίλησε η εκπαιδευτικός Φυσικής Αγωγής του σχολείου, Αλεξάνδρα Γρηγοριάδου. Πήραμε πληροφορίες για το Πένταθλο, στο οποίο αγωνίζονταν οι άνδρες στην αρχαιότητα και οι μαθητές έκαναν αναπαράσταση των πέντε αθλημάτων που το αποτελούν: ακόντιο, πάλη, δίσκος, άλμα εις μήκος και αγώνας δρόμου.

Η διαδρομή αυτή κορυφώθηκε με την επίσκεψή μας στο Αρχαίο Θέατρο των Αιγών, όπου ερμηνεύσαμε στην Αγγλική Γλώσσα απόσπασμα της κωμωδίας του Αριστοφάνη «Ορνιθες», όπως την διασκεύασε η συγγραφέας Σοφία Ζαραμπούκα.

Συγχαρητήρια στους μαθητές του Στ2 Τμήματος!

Οι Μαθητές του Στ2 Τμήματος του 2ου Δημοτικού Σχολείου Πτολεμαΐδας
 Βαγγέλης Γ., Σωκράτης Ι., Νίκος Κ., Αθανασία Κ., Χρήστος Κ., Κλείντι Κ., Αθηνά Κ., Θεοδώρα Λ., Ιωάννα Μ., Αρχοντούλα Μ., Λάζαρος Σ., Χρήστος Τ., Νίκος Τ., Πέτρος Τ., Χρύσα Τ., Γεωργία Χ.

Υπεύθυνη
 Εκπαιδευτικός:
 Ξανθίππη Αβραμίδου,
 ΠΕ06-Αγγλικών

ΥΙΟΘΕΤΩΝΤΑΣ ΕΝΑ ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ

Οι μαθητές και μαθήτριες της ΣΤ τάξης του 1ου Δ.Σ. Νέας Αγχιάλου, αφού ταξίδεψαν με τη βοήθεια της τεχνολογίας σε διάφορα αρχαία θέατρα της Ελλάδας, αποφάσισαν να μάθουν περισσότερα για αυτά και να υιοθετήσουν δυο που βρίσκονται στη

«γειτονιά» τους. Πρόκειται για το αρχαίο θέατρο των Μικροθηβών και το αρχαίο θέατρο Δημητριάδος.

Το Αρχαίο Θέατρο των Φθιωτίδων Θηβών βρίσκεται 4 χλμ έξω από τη Νέα Αγχιάλο και ανατολικά από το χωριό Μικροθήβες.

Πρόκειται για ένα θέατρο ελληνιστικής μορφής που φτιάχτηκε τον 4ο αιώνα π.Χ. με χωρητικότητα 3.000 θεατών, που φιλοξενούσε παραστάσεις αρχαίου δράματος και μουσικούς αγώνες. Η θέση του είχε το πλεονέκτημα της εξαιρετικής ακουστικής λειτουργίας. Συνδυαστικά με την άπλετη θέα που αντικρίζαν οι θεατές στον Παγασητικό κόλπο, μπορούσαν να απολαύσουν τα πολιτιστικά δρώμενα. Η έρευνα στο χώρο του θεάτρου δεν έχει ολοκληρωθεί ακόμα και σήμερα βασικός στόχος των ερευνητών αποτελεί η πλήρης αποκάλυψη του σημαντικού αυτού μνημείου.

Το δεύτερο θέατρο βρίσκεται μέσα στα όρια των τειχών της αρχαίας Δημητριάδος, στη θέση «Δόντια» κοντά στη συνοικία των Νέων Παγασών του Δήμου Βόλου. Κατασκευάστηκε ταυτόχρονα με την ίδρυση της αρχαίας πόλης από τον Δημήτριο Πολιορκητή με συνοικισμό των πόλεων της Μαγνησίας το 294-292 π.Χ. απέναντι από το ανάκτορο των Μακεδό-

νων βασιλέων και κάτω από το λόφο όπου ήταν ιδρυμένο το ηρώο των Αρχηγτών και Κτιστών της πόλης της Δημητριάδος. Η μορφή που έχει σήμερα δίνει την εικόνα ενός μνημείου γυμνού από τα λίθινα εδώλια στην περιοχή του κοίλου, ενώ το κτίριο της σκηνής ανήκει στη ρωμαϊκή περίοδο.

Αφού μάθαμε τα γενικά ιστορικά και γεωγραφικά στοιχεία των θεάτρων, καθώς και τα βασικά μέρη τους, ασχοληθήκαμε με τα έργα που παιζόνταν, τους ηθοποιούς, την ενδυμασία τους. Οι μαθητές ζωγράρισαν το αρχαίο θέατρο όπως το φαντάζονταν και με τη βοήθεια της μουσικού έμαθαν σε άπαιστα αρχαία ελληνικά δυο ωδές αφιερωμένες στην ομορφιά και στην άνοιξη.

Επιπλέον έφτιαξαν μάσκες με χαρτόνι και αφού επισκέφθηκαν το χώρο του θεάτρου της αρχαίας Δημητριάδος, τις φόρεσαν και σαν αρχαίοι ηθοποιοί τραγούδησαν τις ωδές στα αρχαία ελληνικά, εκπλήσσοντας τους παραβρισκόμενους. Εξεπλάγη-

σαν με τα όσα έμαθαν από την αρχαιολόγο που έκανε την ξενάγηση και κατέθεσαν αμέσως τις εντυπώσεις τους.

Κατόπιν συνενόησεως με τον συνοδοιπόρο μας, το 2ο Δ.Σ.Πτολεμαΐδας, αποφασίστηκε οι μαθητές να παίξουν ένα κομμάτι από τις «΄Ορνιθες» του Αριστοφάνη σε ένα άλλο αρ-

χαίο θέατρο, αυτό της Βεργίνας, το οποίο θα επισκέπτονταν τα δυο σχολεία κατά την ημερήσια εκδρομή τους. Έφτιαξαν μάσκες από γυψόγαζα και διένειμαν ρόλους. Αν και κατάφεραν να γνωριστούν και από κοντά στη Βεργίνα, οι μαθητές-τριες των δυο σχολείων δεν μπόρεσαν να βρεθούν και να παί-

ξουν τις «΄Ορνιθες» μαζί στο αρχαίο θέατρο. Ωστόσο η μικρή παράσταση για τους μαθητές του 1ου Δ.Σ.Νέας Αγχιάλου παίχτηκε στον αύλειο χώρο του σχολείου και ήταν εξαιρετική. Μια εμπειρία μοναδική που μαγνητοσκοπήθηκε και απεστάλη στους φίλους από την Πτολεμαΐδα! Ευελπιστού-

με να το επαναλάβουμε!

Οι μαθητές-μαθήτριες της ΣΤ τάξης του Ευγένειου – 1ου Δ.Σ. Νέας Αγχιάλου / Μαγνησίας

Υπεύθυνοι εκπαιδευτικοί: Κλιάρη Σοφία – Σιδηροπούλου Νένα

Λυσιστράτη, ένα δρώμενο στην Αρχαία Θουρία

Στο μάθημα της Θεατρικής Αγωγής και στα πλαίσια της γνωριμίας με το αρχαίο θέατρο μιλήσαμε για τον αρχαίο κωμικό ποιητή Αριστοφάνη και αναφερθήκαμε σε 3 γνωστές κωμωδίες του. Τα παιδιά γνώριζαν το όνομα καθώς αναφέρεται στο βιβλίο της Ιστορίας της Δ' Δημοτικού αλλά χωρίς να δίνεται ιδιαίτερη έμφαση.

Η θεματική επιλογή αυτή προάγει την διαθεματικότητα καθώς οι μαθητές έχουν διδαχθεί από τους δασκάλους τους, στο μάθημα της Ιστορίας, τα γεγονότα που οδήγησαν τον Αριστοφάνη στην συγγραφή των εν λόγω κωμωδιών και μπορούν ν' αντιλη-

φθούν την σύνδεση ανάμεσα στα γεγονότα και τον σκοπό συγγραφής, το νόημα και τους στόχους του Αριστοφάνη. Συγκεκριμένα στο βιβλίο της Ιστορίας, στην 3η ενότητα, στο 25ο κεφάλαιο με τίτλο «Αιτίες και αφορμές του πολέμου» και στο 26ο κεφάλαιο με τίτλο «Οι κυριότερες φάσεις του πολέμου» γίνεται αναφορά σ' όλα τα γεγονότα που στηρίχθηκαν η «Ειρήνη» (421 π.Χ.), οι «Όρνιθες» (414 π.Χ.), η «Λυσιστράτη» (411 π.Χ.). Ειδικά για την «Λυσιστράτη» που τελικά επιλέχθηκε να παρουσιαστεί, οι μαθητές διδάσκονται για την Νικία Ειρήνη (421 π.Χ.) και την διακοπή της 6 χρόνια αρ-

γότερα, την Σικελική Εκστρατεία (415 π.Χ. – 413 π.Χ.) που κατέληξε σε πανωλεθρία των Αθηναίων. Συγχρόνως τα παιδιά μέσω ψηφιακού υλικού ήρθαν σ' επαφή στο μάθημα της Θ.Α. με τον αρχαίο θεατρικό χώρο, τα θεατρικά μηχανήματα, τα κοστούμια και τις θεατρικές μάσκες.

Στα πλαίσια του μαθήματος της Θεατρικής Αγωγής παρουσιάστηκε στην τάξη το αρχείο sway (<https://sway.office.com/PfxK9KOAGEae5D11?ref=Lin>) που δημιουργήθηκε από την εκπαιδευτικό και περιλάμβανε λίγα λόγια για το

χρονικό πλαίσιο που αφορούσε η κωμωδία και για το περιεχόμενο της. Επίσης στο αρχείο sway υπάρχει ενσωματωμένο το audiobook (<https://www.storyjumper.com/book/read/106634566/60918f13796f1>) που δημιουργήθηκε γι' αυτό τον σκοπό από την εκπαιδευτικό, καθώς δεν υπήρχε κάποιο σχετικό αρχείο ηχητικό ή οπτικοακουστικό που να μπορεί να χρησιμοποιηθεί αποτελεσματικά. Το audiobook στηρίχθηκε στην διασκευή της Σοφίας Ζαμπούκα για την Λυσιστράτη.

Ακολούθησαν πρακτικές εκπαιδευτικού δράματος για την καλύτερη κατανόηση του κειμένου, όπως η δραματοποίηση των βασικών σκηνών που εντόπισαν οι μαθητές, η τεχνική του «κυκλικού δράματος» και της «ανίχνευσης σκέψεων», όπου οι μαθητές χωρίστηκαν σε ομάδες και κάθε ομάδα αναλαμβάνει να παρουσιάσει τις εσωτερικές σκέψεις, απόψεις και επιχειρήματα των χαρακτήρων με κοινό προσανατολι-

σμό που έχουν αναλάβει.

Στο επόμενο βήμα και με αφορμή τον πόλεμο που ξέσπασε στην Ουκρανία, αποφασίστηκε η παρουσίαση θεατρικού δρώμενου με θέμα την Λυσιστράτη και έμφαση στην αντιπολεμική πλευρά της, στο τέλος της χρονιάς. Η διασκευή του αρχικού κειμένου (από το βιβλίο της Σ. Ζαραμπούκα) έγινε από την εκπαιδευτικό της Θ. Α., Δρούτσα Ιωάννα αλλά η δια-

σκευή του δρώμενου έγινε σε συνεργασία με τον δάσκαλο της τάξης, Γιώργο Κοτταρίδη. Ακολούθησαν οι σχετικές πρόβες υπό την επίβλεψη των εκπαιδευτικών Θ.Α. και τάξεων (Γιώργος, Μαριάννα) για την προετοιμασία των μαθητών για την παρουσίαση του σχετικού δρώμενου.

Συγχρόνως, πραγματοποιήθηκαν και άλλες δράσεις που ενέπλεξαν τα παιδιά

στην διαδικασία κατανόησης του κειμένου και της παράστασης:

- Παρακολούθησαν οι τάξεις θεατρική παράσταση με τίτλο «Λυσιστράτη» στο Βουλευτήριο της Αρχαίας Μεσσήνης, έναν κατεξοχήν ιστορικό και με θεατρική χρήση χώρο.

- Οι δάσκαλοι των τάξεων (κ. Σπηλιοπούλου, κ. Κοτταρίδης) κατασκεύασαν με τα παιδιά τα κοστούμια και τις μάσκες της παράστασης.

- Έγινε επίσκεψη στον αρχαιολογικό χώρο «Ελληνικά» της Αρχαίας Θουρίας (μια ιδέα του εκπαιδευτικού Γιώργου Κοτταρίδη) και γυρίσματα της ταινίας μικρού μήκους «Λυσιστράτη» στον χώρο του Αρχαίου τοίχους της πόλης υπό την επίβλεψη των εκπαιδευτικών. Το μο-

ντάζ επιμελήθηκε ο εκπαιδευτικός Γιώργος Κοτταρίδης.

- Παρουσίαση του τελικού θεατρικού δρώμενου στην γιορτή λήξης του σχολείου.

- Ο σύνδεσμος για τη θεατρική παράσταση της Δ τάξης στην Αρχαία Θουρία:

<https://drive.google.com/file/d/1EggwtLuq56dUWvREGFekKBHyzfCg2qjL/view?usp=sharing>

**4ο Δημοτικό Σχολείο
Καλαμάτας
Δ' τάξη (τμήματα 1 και 2)**

**Υπεύθυνοι
εκπαιδευτικοί:
Γιώργος Κοτταρίδης -
Μαριάννα Σπηλιοπούλου
(Δάσκαλοι τάξεων)
Ιωάννα Δρούτσα
- Θεατρολόγος
Βίκυ Σγούρου - Μουσικός**

Λίγα λόγια για το αρχαίο θέατρο

Το θέατρο στην αρχαία Ελλάδα έχει τις ρίζες του στη λατρεία του Διονύσου, θεού του κρασιού και της γονιμότητας, έναν από τους θεούς του Ολύμπου που τιμήθηκε στον ελληνικό κόσμο.

Η ανάγκη του ανθρώπου να εκφραστεί, να μιμηθεί και να ερμηνεύσει τον κόσμο γύρω του, γέννησε το θέατρο. Τα θεατρικά έργα ήταν κωμωδίες ή δράματα που εξιστορούσαν τα δρώμενα της εποχής.

Στην αρχαία Ελλάδα, θέατρο ονομαζόταν αρχικά το ακροατήριο και αργότερα η ονομασία επικράτησε για τον τόπο των παραστάσεων με το σύνολο των κτισμάτων του. Η αρχαιότερη μορφή του ελληνικού κοίλου (8ος αι. π.Χ.), της θέσης δηλαδή των θεατών, ήταν ένα σύνολο ξύλινων εδωλίων που τοποθετούνταν γύρω από ένα επίπεδο κυκλικό χώρο, την ορχήστρα, όπου εκτυλισσόταν το δράμα.

Τα κύρια μέρη του αρχαίου ελληνικού θεάτρου ήταν η **σκηνή**, η **ορχήστρα** και το **κοίλον**, με τα ακόλουθα επιμέρους μέρη:

Η σκηνή: ορθογώνιο, μακρόστενο κτήριο, που προστέθηκε κατά τον 5ο αι. π.Χ. στην περιφέρεια της ορχήστρας απέναντι από το κοίλον. Στην αρχή ήταν ισόγεια και χρησιμοποιούνταν μόνο ως αποδυτήρια, όπως τα σημερινά παρασκήνια.

Το προσκήνιο: μια στοά με κίονες μπροστά από τη σκηνή. Ανάμεσα στα διαστήματα των κίωνων βρισκόνταν θυρώματα και ζωγραφικοί πίνακες (τα σκηνικά). Τα θυρώματα του προσκηνίου απέδιδαν τρεις πύλες, από τις οποίες έβγαιναν οι υποκριτές. Το προσκήνιο ήταν αρχικά πτυσσόμενο, πιθανώς ξύλινο.

Τα παρασκήνια: τα δύο άκρα της σκηνής που προεξέχουν δίνοντάς της σχήμα π στην κάτοψη.

Οι πάροδοι: οι διάδρομοι δεξιά και

Υιοθεσία αρχαίου θεάτρου Μίεζας

αριστερά από τη σκηνή που οδηγούν στην ορχήστρα. Συνήθως σκεπάζονταν με αψίδες.

Το λογείο: ένα υπερυψωμένο δάπεδο, ξύλινο και αργότερα πέτρινο ή μαρμάρινο, όπου έπαιζαν οι ηθοποιοί.

Η ορχήστρα: Η ημικυκλική (ή κυκλική, π.χ. Επίδαυρος) πλατεία στο κέντρο του θεάτρου. Συνήθως πλακόστρωτη. Εκεί δρούσε ο χορός.

Η θυμέλη: ο βωμός του Διονύσου στο κέντρο της ορχήστρας.

Ο εύριπος: αγωγός απορροής των υδάτων στην περιφέρεια της ορχήστρας από το μέρος του κοίλου.

Το κοίλον: όλος ο αμφιθεατρικός χώρος (με τα εδώλια, τις σκάλες και τα διαζώματα) γύρω από την ορχήστρα όπου κάθονταν οι θεατές.

Οι σκάλες: κλιμακωτοί διάδρομοι για την πρόσβαση των θεατών στις θέσεις τους.

Οι κερκίδες: ομάδες καθισμάτων που δημιουργούνται από τον χωρισμό των ζωνών με τις σκάλες.

Τα εδώλια: τα καθίσματα, οι θέσεις των θεατών.

Το αρχαίο θέατρο της Μίεζας

Το θέατρο βρίσκεται στον αρχαιολογικό χώρο της Μίεζας, στους πρόποδες του Βερμίου, στον Δήμο Ανθεμίων του Νομού Ημαθίας.

Ο μύθος λέει πως η πόλη πήρε το όνομα της από την κόρη του Βασιλιά Βέρητα την Μίεζα, που αδέρφια της ήταν ο ποτάμιος θεός Όλγανος, που διέσχιζε το Βέρμιο και η Βέροια.

Η πόλη της Μίεζας γνώρισε μεγάλη άνθιση κατά την περίοδο του Μ. Αλεξάνδρου στα ελληνιστικά χρόνια και στην περιοχή υπήρχε και η σχολή του Αριστοτέλη όπου διδάχτηκε και ο Μ.Αλέξανδρος.

Το αρχαίο θέατρο της Μίεζας είχε χωρητικότητα 1500 άτομα και θέα προς τον κάμπο. Το κτήριο της σκηνής και τα παρασκήνια ήταν δώροφα.

Το θέατρο της Μίεζας λειτουργούσε και θα συνεχίσει να λειτουργεί ως επισκέψιμο μνημείο του αρχαιολογικού χώρου.

και «Ειρήνη» του Αριστοφάνη

Σχολή του Αριστοτέλη

Φαίνεται ότι στα χρόνια του βασιλιά Φιλίππου Β' (359-336 π.Χ.) η Μιέζα ήταν ήδη μια σημαντική πόλη του μακεδονικού βασιλείου. Στο ξακουστό «Νυμφαίο» της Μιέζας, ένα ειδυλλιακό τοπίο με πλούσια βλάστηση, άφθονα νερά και φυσικά σπήλαια, ιδανικό για τη λατρεία των Νυμφών, ιδρύθηκε με εντολή του Φιλίππου η Σχολή όπου ο Αριστοτέλης, ο αρχαίος Έλληνας φιλόσοφος και επιστήμονας, δίδαξε στον Αλέξανδρο και στα παιδιά των οικογενειών της μακεδονικής αριστοκρατίας φιλοσοφία, τέχνες και μαθηματικά. Η παρουσία του Αλέξανδρου και της παρέας του στην περιοχή θα πρέπει να έδωσε αίγλη στην Μιέζα και να βοήθησε στην ανάπτυξή της.

Οι δραστηριότητές μας

Αρχικά μιλήσαμε στη τάξη μας για τους πιθανούς λόγους που γέννησαν το θέατρο. Ύστερα συζητήσαμε για τα μέρη και τα είδη του θεάτρου, την κωμωδία και την τραγωδία. Γνωρίσαμε όλες τις σωζόμενες κωμωδίες του «αθυρόστομου» Αριστοφάνη, τις οποίες διαβάσαμε σε κόμικς. Παρακο-

λουθήσαμε αποσπάσματα από την βραβευμένη κινηματογραφική ταινία του Γιώργου Τζαβέλλα «Αντιγόνη», που αναφέρεται στην ομώνυμη τραγωδία του Σοφοκλή και συζητήσαμε γι' αυτήν. Κατασκευάσαμε μάσκες, λυπημένες και χαρούμενες. Γίναμε

υποκριτές(ηθοποιοί) ανεβάζοντας την «Ειρήνη» του Αριστοφάνη με παρουσία μαθητών και γονέων.

Η επιλογή του συγκεκριμένου έργου έγινε λόγω των πολέμου Ρωσίας – Ουκρανίας, ο οποίος απ' ό,τι είδαμε δεν διαφέρει σε τίποτα από τον Πελοποννησιακό Πόλεμο, που έγινε πριν από 2.500 χρόνια περίπου. Δυστυχώς το πάθημα δεν μας έγινε μάθημα.

Είμαστε πλέον έτοιμοι, να σας ξεναγήσουμε, όποτε θέλετε σε ένα αρχαίο θέατρο και ειδικά σε αυτό της Μιέζας, το οποίο υιοθετήσαμε, παρόλο που οι συνθήκες δεν μας επέτρεψαν να το επισκεφτούμε, αν και το είχαμε προγραμματίσει.

Καταφέραμε και επισκεφτήκαμε την Παρασκευή 3/6/2022 με το σχολείο μας τη Βεργίνα και είδαμε τον τάφο του Φιλίππου του Β' και του γιου του Μεγάλου Αλεξάνδρου, Αλέξανδρου του Δ', και διάφορα εκθέματα της εποχής εκείνης που έδειχναν τον τρόπο

ζωής των ανθρώπων. Στείλαμε, όμως, εκπρόσωπό μας να επισκεφτεί το αρχαίο θέατρο των Δελφών. Κάτι ήταν κι αυτό.

Τέλος, συνεργαστήκαμε με το σωματείο «Διάζωμα», που ασχολείται με την προστασία και ανάδειξη των αρχαίων θεάτρων.

Πηγές:

Διάζωμα, Αρχαίο θέατρο Μιέζας, <https://diazoma.gr/theaters/archaiotheatro-miezas/>

Αγγελάκου Μ., Ακολούθησε με στο αρχαίο θέατρο της Μιέζας, Υπουργείο πολιτισμού παιδείας και θρησκευμάτων <https://en.calameo.com/read/004470083e727220180b2?authid=QkgC7QG5hEZF>

<http://ancienttheater.culture.gr/el/>
<https://www.mytheatro.gr/theatro-archaia-ellada/>

Ζωγραφιές: Κατερίνα Θεοδώρου – Ιορδάνης Μπόγιας – Μαρία Θεοδώρου – Γεωργία Παπατραϊανού

Βίντεο παράστασης: (181) Δ' Τάξη η "Ειρήνη" του Αριστοφάνη - YouTube – ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΛΗΞΗΣ ΣΧ. ΕΤ. 2021 – 2022 1η ΗΜΕΡΑ (sch.gr)

Επιμέλεια κειμένου: Κατερίνα Θεοδώρου – Ναταλία Μπερέα – Ελισάβετ Τσουμάγκα – Δέσποινα Παπαγιαννίδου – Στέλλα Μπουλλάρι

**Δ' τάξη του Δημοτικού
Σχολείου Άρτισσας
Υπεύθυνος εκπαιδευτικός:
Ηλίας Κάρτας**

Το Α' Αρχαίο Θέατρο της Λάρισας

Στο κέντρο της Λάρισας βρίσκεται το Α' αρχαίο θέατρο, όπου χτίστηκε στο πρώτο μισό του 3ου αιώνα στη νότια πλευρά του λόφου της Ακρόπολης και αποτελεί το σήμα κατατεθέν της πόλης. Ήταν αρχικά συνδεδεμένο με τη λατρεία του Θεού Διονύσου, με τη διεξαγωγή θεατρικών και μουσικών δραστηριοτήτων, καθώς και με τη διοίκηση και τις συνεδριά-

σεις των γενικών συνελεύσεων της πόλης, που ονομαζόταν «αγορά». Είναι το μεγαλύτερο αρχαίο θέατρο στη Θεσσαλία, με χωρητικότητα 10.000 θεατών.

Οικοδομήθηκε μέσα στο κέντρο της πόλης κατά την διάρκεια της βασιλείας του Φιλίππου Ε' της Μακεδονίας. Ήταν σε χρήση για 6 αιώνες μέχρι το τέλος του 3ου αιώνα μ.Χ. όπου η λειτουργία του σταμάτησε απότομα.

Η κατασκευή του συνδέεται με την τέλεση θεατρικών και μουσικών παραστάσεων, αλλά και πολιτιστικές δραστηριότητες

που έχουν σχέση με τη διοίκηση του Κοινού. Ήταν το κέντρο της κοινωνικής ζωής των Λαρισαίων, κάτι που αποδεικνύεται από τα ευρήματα, κυρίως επιγραφές και γλυπτά, που βρέθηκαν κατά τις ανασκαφές. Οι αρχαίες επιγραφές μιλούν με σαφήνεια για το γεγονός αυτό, ότι δηλαδή κατά την περίοδο της ρωμαϊοκρατίας στη μεγάλη παν θεσσαλική γιορτή της Λάρισας, "Ελευθέρια", τελούνται παράλληλα με τους ιππικούς αγώνες στον ιππόδρομο και αγώνες ποίησης, χορού και μουσικής.

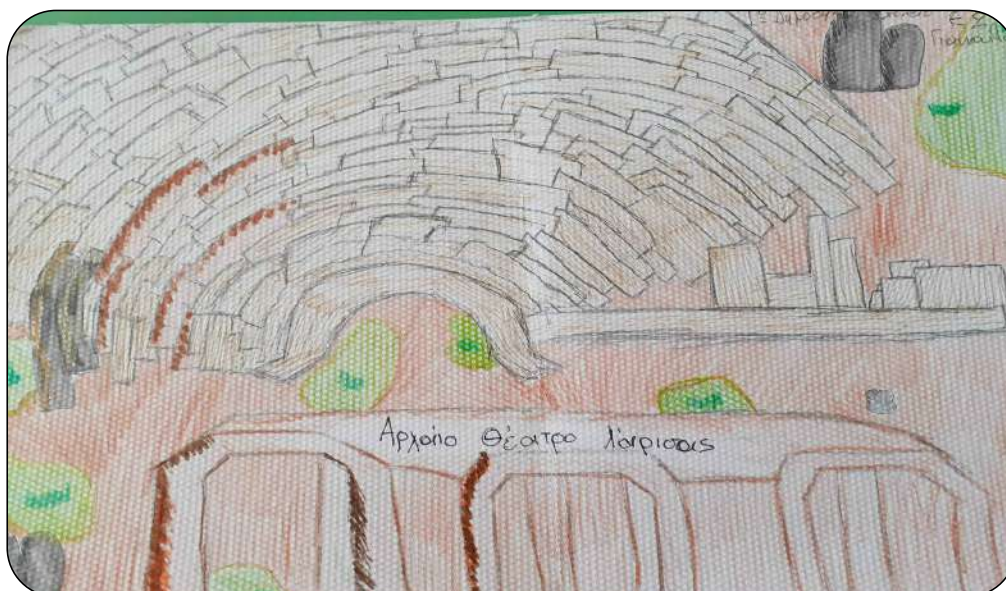
Τον 1ο αιώνα π.Χ. μετα-

τράπηκε σε αρένα από τους Ρωμαίους και ήταν ο λόγος που κατασκεύασαν το Β' αρχαίο θέατρο της πόλης.

Μετά από έναν ισχυρό σεισμό που έγινε στη Λάρισα τον 7ο αιώνα μ.Χ. κατέρρευσε ένα μεγάλο μέρος του επιθεάτρου και ο δεύτερος όροφος της σκηνής μέσα στο εσωτερικό της ορχήστρας.

Το κυρίως θέατρο χωρίζεται με δέκα κλίμακες ανόδου σε έντεκα κερκίδες με είκοσι πέντε σειρές μαρμάρινων εδωλίων η καθεμία. Στη σημερινή του μορφή, όπως μετασκευάστηκε στα ρωμαϊκά χρόνια για την μετατροπή του σε αρένα, διασώζει είκοσι μία σειρές εδωλίων. Πάνω σε όλα τα εδώλια υπάρχουν επιγραφές με ονόματα, πιθανόν των αντιπροσώπων πόλεων του Κοινού των Θεσσαλών.

Η 1η ανασκαφή πραγματοποιήθηκε το 1910 όπου ο έφορος αρχαιοτήτων κ. Αρβανιτόπουλος ανακάλυψε τμήμα της σκηνής του. Στις αρχές του 2ου αιώνα, πάνω από το μνημείο ανοίχτηκε οδός και οικοδομήθηκαν σπίτια, εργοστάσια και καταστήματα, τα οποία

έκαναν αρκετές ζημιές στο μνημείο.

Από την επίσκεψή μας στο αρχαίο θέατρο μάθαμε πως η αρχαιολογική υπηρεσία θα ολοκληρώσει τις εργασίες της για την ανάδειξή του τα επόμενα δύο χρόνια με σκοπό την ενσωμάτωση του με τα υπόλοιπα μνημεία της περιοχής και τη δημιουργία ενός αρχαιολογικού πάρκου.

Έγραψαν οι μαθήτριες της ΣΤ1 τάξης

Μιχαέλα-Γαβριέλα Νιαβή
Αναστασία Παπαθανασίου
Χρύσα Πορνάρα
Ραφαέλα Μπαλογιάννη
Ναταλία Μαλλιάρου
Μαρία Καρκατσέλα

Ζωγράρισαν Οι μαθητές της Ε2 τάξης

Ηλιάννα Γεωργούλα
Γιώργος Κοτζαμάνης
Ταξιάρχης Μπέμπος

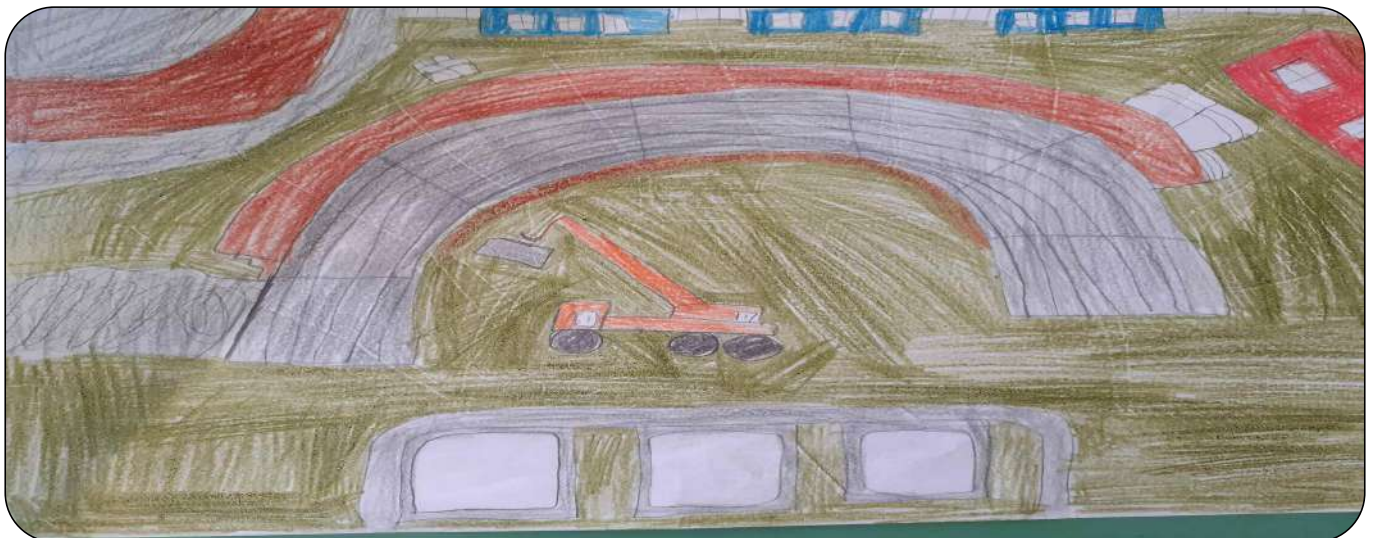
Οι μαθητές της Στ1 τάξης Φοίβη Φατούρα

Μαρία Αγγελική Μήλια
Κωνσταντίνος Χατζηλιάδης
Χρήστος Δαρής
Γιώργος Παπαγεωργίου
Βασίλης Σερέτης

Οι εκπαιδευτικοί των τμημάτων
Απόστολος Μπατζιτέγος (Ε2)

Αγγελική Χατζηαντωνίου (ΣΤ1)
Δημήτρης Γεωργούλας (Γυμναστής)
1ο Δημοτικό Σχολείο Γιάννουλης

Αγγλική μετάφραση
Μιρέλα Καραδόντου

Η Έδεσσα είναι πόλη της Μακεδονίας, έδρα του δήμου Έδεσσας και πρωτεύουσα της Περιφερειακής Ενότητας Πέλλας στην Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας, και έδρα της Ιεράς Μητρόπολης Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας. Η πόλη είναι φημισμένη για τους 12 καταρράκτες της. Βρίσκεται πάνω στην αρχαία Εγνατία Οδό. Ιδρύθηκε το 813 π.Χ. από τον πρώτο Μακεδόνα Βασιλιά, τον Ηρακλείδη Κάρανο και ήταν η πρώτη πρωτεύουσα του Μακεδονικού Βασιλείου. Γνώρισε πλούσιο βιομηχανικό παρελθόν κατά την διάρκεια του μεσοπολέμου. Ο πληθυσμός της πόλης της Έδεσσας είναι 18.229, ενώ αυτός του διευρυμένου Δήμου Έδεσσας ανέρχεται στους 28.814 κατοίκους (απογραφή 2011). Επίσης μέχρι την ανακάλυψη των Βασιλικών Τάφων της Βεργίνας στην Ημαθία, από τον Μανώλη Ανδρόνικο πολλοί ακόμα

Έδεσσα, ο τόπος μου

πίστευαν, ότι οι Αρχαίες Αιγές βρίσκονται στο Αρχαιολογικό χώρο πόλης, βάσει απόψεων αρχαιολόγων.

Ο καταρράκτης Κάρανος

Ο μεγαλύτερος και ομορφότερος καταρράκτης Κάρανος έχει το όνομα του πρώτου Μακεδόνα Βασιλιά του Κάρανου εκεί όπου κά-

ποτε ζούσε ο θρυλικός βασιλιάς Μίδας με τους μοναδικούς του κήπους. Σήμερα ο Κάρανος με ύψος πάνω από 70μ βρίσκεται στο πάρκο των καταρρακτών και με την συνεχή ροή του θυμίζει σε όλους ότι το νερό είναι πηγή ζωής δύναμης & καταστροφής.

Το Βαρόσι

Λίγοι, ωστόσο, γνωρίζουν ότι η Έδεσσα έχει τη δική της παραδοσιακή συνοικία, που το 1983 ανακηρύχθηκε ως παραδοσιακός οικισμός. Το Βαρόσι, που σημαίνει οχυρό, στην ουσία αποτέλεσε την πρώτη συνοικία που δημιουργήθηκε στην πόλη ως εξέλιξη του βυζαντινού οικισμού

που αναπτύχθηκε στο χώρο της ακρόπολης και της αρχαίας πόλης. Τα σπίτια και τα κτίριά του, πρόκειται για λαϊκές κατοικίες αλλά και κάποια αρχοντικά, χρονολογούνται από τον 19ο αιώνα, ενώ διακρίνονται για την χαρακτηριστική παραδοσιακή μακεδονική αρχιτεκτονική. Διώροφα κτίσματα με προεξοχές, ανοιχτό καλυπτόμενο εξώστη και κεραμοσκεπή, εσωτερική αυλή και ημιυπαίθριους χώρους, τα λεγόμενα χαγιάτια, γύρω από αυτή.

Ο μύλος της Έδεσσας

Σε μικρή απόσταση από το πάρκο των Καταρρακτών συναντάμε την παλιά βιομηχανική υδροκίνητη ζώνη της Έδεσσας, γνωστή ως περιοχή των Μύλων. Η αφθονία των νερών σε συνδυασμό με τις έντονες κλίσεις του εδάφους έδωσαν την δυνατότητα εκμετάλλευσης της κίνησης του νερού από τα αρχαία χρόνια.

Η Βυζαντινή γέφυρα [Κιουπρί]

Είναι η Βυζαντινή Γέφυρα, η μοναδική που έχει διασωθεί από τις παλιές γέφυρες της πόλης κι έδωσε το όνομά της σε όλο το πάρκο. Οι κάτοικοι την αποκαλούν "Βυζαντινή" είναι ιστορική κι έχει ανακατασκευαστεί πολλές φορές εξαιτίας της καταστροφικής δύναμης του Εδεσσαίου ποταμού. Λένε ότι από εδώ περνούσε η Εγνατία Οδός πριν ανηφορίσει για τον Άγρα κι αναφέρεται συχνά στα έργα του πολυδιαβασμένου Έλληνα συγγραφέα Μενέλαου Λουντέμη.

Ο αρχαιολογικός χώρος Έδεσσας [Λόγγος]

Η Αρχαία Έδεσσα χωριζόταν σε δύο τμήματα-επίπεδα: στην Ακρόπολη, που βρισκόταν ψηλά, στην άκρη του βράχου της σύγχρονης Έδεσσας και στην κάτω πόλη, η οποία εκτεινόταν στους πρόποδες του βράχου, στην ανατολική πλευρά. Αυτή η πλούσια σε βλάστηση περιοχή κάτω από το βράχο ονομάστηκε Λόγγος και είναι το μόνο κομμάτι της αρχαίας και μεσαιωνικής Έδεσσας που σώζεται.

Το Γενί Τζαμί Έδεσσας
Το Γενί Τζαμί χτί-

στηκε στα τέλη του 19ου αιώνα από τον Χασάν Φεχμί Πασά και θεωρείται από τα ωραιότερα τζαμιά. Είναι επηρεασμένο από την βυζαντινή αρχιτεκτονική και συγκεκριμένα κατά το πρότυπο της Αγίας Σοφίας στην Κωνσταντινούπολη. Τα τζαμιά λειτούργησαν μέχρι το 1923, καθώς την χρονιά εκείνη ο Μουσουλμανικός πληθυσμός της πόλης, περίπου 6.000 άτομα, μετακινήθηκε υποχρεωτικά στην Τουρκία, εξαιτίας της Συνθήκης της Λωζάνης, που επέβαλε την πληθυσμιακή ανταλλαγή.

Η Έδεσσα είναι μια πανέμορφη πόλη που αξίζει να την επισκεφτείτε, γιατί έχει πολλά ακόμη να δείτε στις γύρω περιοχές.

Οι μαθητές/τριες της Δ΄ Τάξης του 4ου Δημοτικού Σχολείου Έδεσσας: Γουλάρας Παντελής, Γώγος Νίκος, Κληντσάρη Μαρία-Άννα, Μαυροπούλου Ζωή, Μίγκας Άγγελος, Μίσκος Στέλιος, Μπαρμπάνης Άγγελος -Κωνσταντίνος, Μπρίντζης Νίκος, Μπλάγα Αλκινόη, Μπουτάση Σταυρούλα, Παπαντωνίου Σταύρος, Παππάς Μάριος, Ροδοβίτη Μιλένα, Τζιόλα Βικτώρια, Τρίπτη Μαρία, Χατζηαντωνιάδου Δέσποινα, Μπίτζου Εύα

Υπεύθυνος εκπαιδευτικός:
Κωνσταντίνος Πιπεράς

Η Έδεσσα είναι μια πανέμορφη πόλη και αξίζει να την επισκεφτείτε γιατί έχει πολλά ακόμα να δείτε στις γύρω περιοχές.

Τοπικά προϊόντα της Κορίνθου

Αγαπητοί μας αναγνώστες, επισκεφτείτε τον όμορφο τόπο μας και δοκιμάστε τα αγνά και νόστιμα προϊόντα του. Θα σας μείνουν αξέχαστα...

Κορινθιακή σταφίδα

Ένας από τους θησαυρούς της κορινθιακής γης είναι η σταφίδα. Η σταφίδα, η σταφιδούλα, η σταφιδίτσα, το στολίδι του τόπου μας. Η σταφίδα, το ρυτιδιασμένο μικρό, ξανθό σταφυλάκι που ήθελε να καθίσει στον ήλιο του καλοκαιριού. Έκανε ηλιοθεραπεία μες στο αυγουσιاتیκο λιοπύρι και μαύρισε. Παιδιά και μεγάλοι τρελαίνονται για τη λεπτή γεύση της. Στο σχολείο οι μικροί μαθητές τρώνε σταφιδούλες και αποκτούν ενέργεια και καθαρό μυαλό. Πολλοί άνθρωποι που αρρωσταίνουν γεύονται τον νόστιμο αυτό καρπό και αποκτούν την υγεία τους. Γι' αυτό, φίλοι μας, «μια χούφτα σταφιδούλες την ημέρα, τον γιατρό τον κάνουν πέρα».

Αργύρης Τσώτος

Η κορινθιακή σταφίδα καλλιεργείται στον ελλαδικό χώρο από τους ομηρικούς χρόνους με τον Ηρόδοτο, τον Πλάτωνα και τον Αριστοτέλη να αναφέρονται συχνά στις σταφίδες ως ασταφίδες ή σταφυλίδες. Τον 19ο αι. η κορινθιακή σταφίδα ήταν για την ελληνική οικονομία ό,τι ο καφές για τη Βραζιλία.

Αντόνιο Νγκρέση, Μπέκου Βασιλική

Αγιωργίτικο κρασί

Ένα από τα πιο φημισμένα προϊόντα του νομού είναι το κρασί της Νεμέας. Το **Αγιωργίτικο** είναι ο βασιλιάς των κόκκινων κρασιών της Ελλάδας. Πήρε το όνομα αυτό, γιατί παλιά τη Νεμέα τη λέγανε Αη-Γιώργη.

Οι αρχαίοι Έλληνες το θεωρούσαν ιερό προϊόν, ενώ κουκούτσια σταφυλιών που έχουν βρεθεί σε μυκηναϊκά πιθάρια αποδεικνύουν την άμεση σχέση με το κρασί της Νεμέας. Το κρασί της Νεμέας εξάγεται σε όλον τον κόσμο και πολλοί επισκέπτες έρχονται και θαυμάζουν τα οινοποιεία της περιοχής.

*Γιώργος Παναγούλιας – Εύη Χουσαλά – Ελένη Τσερώνη
– Δημήτρης Πετρόπουλος*

Το «**Μανάκι**» είναι μια ντόπια ποικιλία ελιάς που καλλιεργείται στην Κορινθία. Το εξαιρετικά παρθένο αυτό ελαιόλαδο είναι ένα πολύ ωφέλιμο προϊόν για τον άνθρωπο και μελέτες έχουν δείξει ότι ενισχύει το ανοσοποιητικό σύστημα του ανθρώπου και την εγκεφαλική και καρδιακή του λειτουργία! Το λάδι αυτό, καλλιεργείται χωρίς ψεκασμούς με φυτοφάρμακα και ζιζανιοκτόνα, κάτι που το κάνει ακόμα πιο υγιεινό! Έτσι δημιουργείται ένα λάδι ελαφρύ, με ωραίο φρουτώδες άρωμα, πλούσιο σε βιταμίνες και ιχνοστοιχεία!!!

Ιωάννα Τρουπή

Ιστορικά πρόσωπα που περπάτησαν στα μονοπάτια της Κορίνθου

Φίλοι μας, σημαντικά πρόσωπα επισκέφτηκαν τον τόπο μας και συνέδεσαν το όνομά τους με επισκέψιμους προορισμούς της Κορίνθου. Πάμε να γνωρίσουμε κάποια απ' αυτά.

Το σύμπλεγμα αγαμάτων Διογένη και Αλέξανδρου στην παραλία Καλάμια απεικονίζει μια από τις πιο γνωστές συναντήσεις κατά την αρχαιότητα στην Κόρινθο. Ο Μέγας Αλέξανδρος βρισκόταν στην περιοχή για να οργανώσει εκστρατεία κατά των Περσών. Ο Διογένης ζούσε σε ένα τεράστιο πιθάρι, όταν ο Αλέξανδρος τον ρώτησε ποια χάρη θέλει να του κάνει. Ο φιλόσοφος απάντησε «κάνε στην άκρη, γιατί μου κρύβεις τον ήλιο», με τον βασιλιά να απαντά ότι αν δεν ήταν ο Αλέξανδρος, θα ήθελε να είναι ο Διογένης.

Δήμητρα Παντελέων – Εβίτα Σπυράκη
– Μαρία Λουίζα Ρουστέμη

Ο Απόστολος Παύλος επισκέφτηκε την Κόρινθο το 52 μ.Χ. και φιλοξενήθηκε στο σπίτι των Ιουδαίων Ακύλα και Πρίσκιλλας. Εργαζόταν μαζί τους ως σκηνοποιός και ταυτόχρονα κήρυττε το Ευαγγέλιο στους κατοίκους, αρκετοί από τους οποίους ασπάσθηκαν τον Χριστιανισμό. Μετά από ενάμιση χρόνο έφυγε αφήνοντας πίσω του μία Εκκλησία, ενώ διατήρησε στενές επαφές με τα μέλη της, στέλνοντάς τους τις περίφημες «προς Κορινθίους» επιστολές. Η εκκλησία της Κορίνθου αφιέρωσε στον Απόστολο Παύλο τον όμορφο μητροπολιτικό Ναό που βρίσκεται στο κέντρο της πόλης μας.

Κοντογιάννης Νικόλας, Φώτης Παντόπουλος, Δέσποινα Γκουριώτη, Αδαμαντία Σταματοπούλου

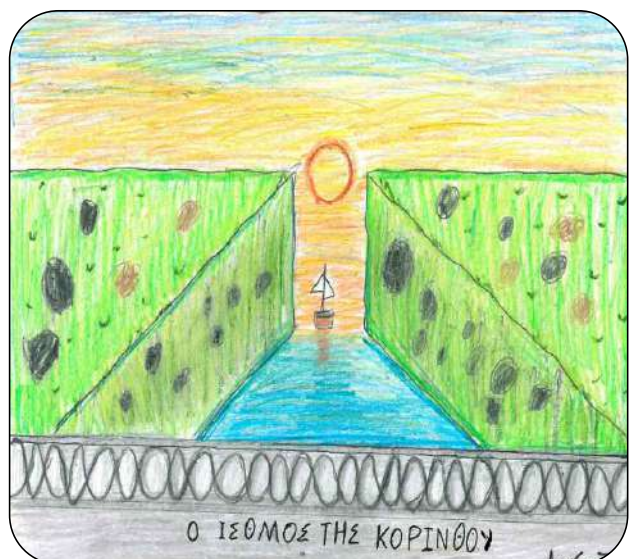
Ο πρώτος που σκέφτηκε τη διάνοιξη του Ισθμού ήταν ο τύραννος της Κορίνθου Περίανδρος. Πήρε όμως χρησμό από την Πυθία να μην προχωρήσει το σχέδιό του, γιατί θα θύμωναν οι θεοί. Ακολούθησαν οι Ρωμαίοι αυτοκράτορες Ιούλιος Καίσαρας, Καλιγούλας, Νέρωνας, ο οποίος έκανε την πρώτη προσπάθεια υλοποίησης και στη συνέχεια, ο Ηρώδης Αττικός, αλλά χωρίς και πάλι αποτέλεσμα. Μετά το τέλος της οθωμανικής κυριαρχίας ο Ιωάννης Καποδίστριας δοκίμασε να ξεκινήσει το έργο, όμως λόγω οικονομικών προβλημάτων εγκαταλείφτηκε η προσπάθεια του. Τελικά το έργο ολοκληρώθηκε 25 αιώνες μετά τη σύλληψη της αρχικής ιδέας και ήταν αποτέλεσμα της αναπτυξιακής πολιτικής του Χαρίλαου Τρικούπη.

Γιάννης Τζέκος, Εύη Χουσαλά

Ζωγραφιές: Διώρυγα (Αργύρης Τσώτος)_Αγάλματα και ελιά Μανάκι(Ιωάννα Τρουπή)_Απόστολος Παύλος και Αμπελώνες Κορινθίας(Μαρία Λουίζα Ρουστέμη)_Αμπέλι(Αντόνιο Νγκρέση)

Επιμέλεια: Οι μαθητές της Ε'2 τάξης του 10ου Δ.Σ. Κορίνθου

Υπεύθυνη εκπαιδευτικός: Μαρία Ντρέλια

Εθνικό Πάρκο Δέλτα Αξιού

Δυτικά του Θερμαϊκού κόλπου βρίσκεται το Εθνικό Πάρκο Δέλτα Αξιού. Το Εθνικό Πάρκο περιλαμβάνει και το Δέλτα του Αξιού. Εκεί, την άνοιξη και το καλοκαίρι, στα παραποτάμια δάση και τις νησίδες του, συγκεντρώνονται χιλιάδες πουλιά για να αναπαυθούν. Μεταξύ αυτών νυχτοκόρακες, χουλαρομύτες, λευκοτσικνιάδες, αργυροτσικνιάδες, σταχτοτσικνιάδες, λαγγόνες και χαλκόκοτες. Στα λιβάδια υπάρχουν ελεύθερα κοπάδια αλόγων, απόγονοι των αλόγων που παράτησαν οι γεωργοί την δεκαετία του 60. Στην βόρεια όχθη συναντάμε ένα από τα τελευταία κομμάτια του παρόχθιου δάσους όπου εκεί υπάρχουν ιτιές, λεύκες και σκλήθρα.

Η λαγγόνα μας ξεναγεί στον ποταμό Λουδία

- Είμαι ένα πουλί που ζει στο Εθνικό Πάρκο Δέλτα Αξιού και θα σας μιλήσω για τον ποταμό Λουδία.

Κάποτε, τα νερά που πήγαζαν από τα όρη Βόρας, Βέρμιο και Πάικο συγκεντρώνονταν στον ποταμό Λουδία. Κατέληγαν στην τώρα αποξηραμένη λίμνη Γιαννιτών και εκβάλλονταν στον Θερμαϊκό κόλπο.

Τώρα, ο Λουδίας είναι ένα

τεχνητό κανάλι μήκους 40 χιλιομέτρων. Η αλλαγή αυτή οφείλεται στην αποξήρανση της λίμνης Γιαννιτών.

Ο θαλασσαετός μας ξεναγεί

-Γνωρίζατε, ότι ο Αλιάκμονας είναι ο μεγαλύτερος σε μήκος ποταμός στην Ελλάδα; Επίσης, ξέρατε ότι ο Αλιάκμονας διαθέτει ένα εκτεταμένο δέλτα, που χάρη στην δυσκολία πρόσβασης και στην περιορισμένη ανθρώπινη παρουσία βρίσκουν καταφύγιο πολλά είδη άγριας ζωής; Μεταξύ αυτών είναι, ένα από τα ελάχιστα ζευγάρια θαλασσαετών, που υπάρχουν στην Ελλάδα δηλ. της οικογένειάς μου! Κοντά στον ποταμό Αλιάκμονα που

ζω, βρίσκεται ο υγρότοπος της νέας Αγαθούπολης, που είναι γνωστός από τον μεγάλο πληθυσμό παπιών κυρίως τον χειμώνα.

Το Εθνικό Πάρκο Δέλτα Αξιού

-Είμαι η γνωστή χελώνα του Εθνικού Πάρκου Αξιού. Κατοικώ σε ένα θαυμάσιο μέρος με πολλή χλωρίδα και πανίδα και πολλά ξηρά και υγρά μέρη. Στην προστατευόμενη περιοχή του Δέλτα Αξιού. Εδώ υπάρχουν πάνω από 370 είδη φυτών με τα οποία τρέφονται διάφορα ζώα και φυσικά και εγώ. Πολλά είδη ζώων και φυτών είναι προστατευόμενα και ασφαλή στο Δέλτα του Αξιού. Προσφέρει στήριξη στις ό-

χθες των ποταμών και δημιουργεί τους απαραίτητους φυσικούς διαδρόμους για την ασφάλεια της αγριότητας και του λύκου. Φωλιάζουν 299 είδη πουλιών δηλαδή το 66% που έχουν παρατηρηθεί έως σήμερα στην Ελλάδα. Ελπίζω μια μέρα να σας δω από κοντά να περνάτε ωραία.

-Είμαι ένα φλαμίγκο ή αλλιώς φοινικόπτερο και αυτή την περίοδο ζω στο Εθνικό Πάρκο Δέλτα του Αξιού. Ένας τόπος με πλούσια χλωρίδα και πανίδα.

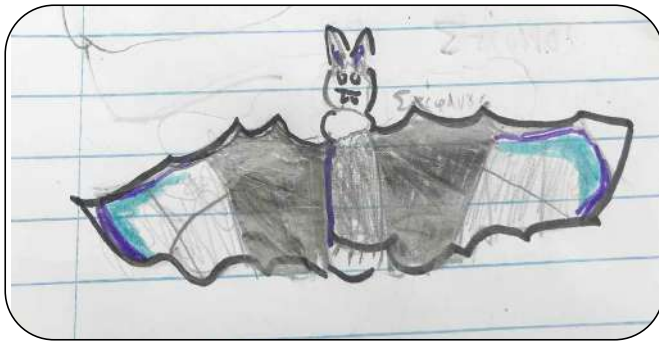
Το ξέρατε ότι υπάρχουν περισσότερα από 370 είδη φυτών;! Κάποια από αυτά θεωρούνται προστατευόμενα, όπως ο κρίνος της θάλασσας, η φτέρη του νερού και το νεροκάστανο.

Οι απειλές στο περιβάλλον του Δέλτα Αξιού

-Είμαι η Γεωργίτσα η αλεπουδίτσα! Σκουπίδια, καμένα δέντρα, είδη υπό εξαφάνιση! Οι άνθρωποι πιστεύουν πως μπορούν να ζήσουν χωρίς δέντρα... Θα μας σκοτώσουν! Γίναμε είδη υπό εξαφάνιση. Μερικά άμοιρα και χαμένα ζωάκια είναι κρυμμένα εκεί έξω. Η καρδιά τους γίνεται συμπαράλια με τόσους άγριους και άσπλαχνους ανθρώπους...

-Είμαι η Βίδα. Μια μεγάλη πληγή για εμένα και την ελληνική πανίδα είναι η λαθροθηρία (το παράνομο κυ-

ποταμών μειώνεται. Αυτό φυσικά οφείλεται και σε εσάς που πίνετε πολύ νερό ή το χρησιμοποιείτε στις καλλιέργειές σας. Όλα αυτά αποτελούν πρόβλημα για την υδροληψία. Και δεν ξεχνώ τις παράνομες αμμοληψίες που γίνονται στα σκοτεινά.

Οδηγός καλού επισκέπτη!

-Είμαι ο λαγόγυρος που τριγυρνά εδώ στον υδροβιότοπο του Δέλτα Αξιού. Δεν πρέπει να πετάτε σκουπίδια γιατί έτσι μολύνετε το περιβάλλον. Και επειδή θα θυμώσω θα σας κάνω να σκοντάψετε σε κανένα λαγούμι, από αυτά που σκάβω για να κρυφτώ! Γενικά, μην παρεμβαίνετε στη φύση. Μην αφήνετε τα σκυλάκια σας ελεύθερα να κάνουν τρέλες. Κρατάτε τα από το λουράκι τους όσο απολαμβάνετε τον περιπάτο σας μέσα στο πάρκο δάσος!

Η περιοχή του Δέλτα Αξιού-Λουδία-Αλιάκμονα είναι ένας πολύτιμος βιότοπος για πολλά είδη ζώων, κάποια από αυτά μάλιστα κινδυνεύουν με εξαφάνιση, όπως ο λαγόγυρος και η βίδρα.

Αλλά υπάρχει κάτι που κάνει τον υδροβιότοπό μας να έχει σχετικά δυσάρεστη εικόνα. Οι περισσότεροι άνθρωποι πετάνε τα σκουπίδια τους και τα αποσιγαρά τους στις φωλιές μας, μολύνοντας την χλωρίδα και την πανίδα. Εγώ προτείνω να βγει μια πινακίδα που να λέει:

«Μην πετάτε σκουπίδια στους υδροβιότοπους!».

Όπως στις θάλασσες και τις ακτές! Αλλιώς από προσωπική μου άποψη, ο καθένας θα έπρεπε να παίρνει 150 ευρώ πρόστιμο- μη πω 300! Δεν πρέπει να μολύνετε αυτόν τον τόπο γιατί εδώ ξεχειμωνιάζουν και φωλιάζουν σημαντικοί πληθυσμοί σπάνιων πουλιών. Στην περιοχή έχουν καταγραφεί 299 είδη πουλιών! Ένα από αυτά είμαι κι εγώ η αβοκέτα!

Πηγή: Φορέας Διαχείρισης Δέλτα Αξιού

<http://axiosdelta.gr/>
www.youtube.com/watch?v=PFTA7O8fSzg

Άρθρα και σκίτσα των μαθητών του Ε1:

Φωτεινή Παμπουκτσή, Γιώργος Βαρσάμης, Εβελίνα Τουλή, Σοφία Μπεντική, Σοφία Βακάλη, Νεφέλη Μπο'κλή, Δήμητρα Βασιλείου, Αλέξανδρος Βασιλέφ, Στέφανος Ντόντης, Χαράλαμπος Κορεξενίδης, Γιώργος Τσολόγλου, Φωτεινή Κωνσταντινίδου, Έλενα Τσελικογλου, Οδυσσέας Μαρτίδης, Στάθης Τσομπάνης, Ευάγγελος Τζάμπος, Νάντια Ντιμίτροβα, Πολίτης Ράδος

11ο Δημοτικό Σχολείο Ευόσμου, Άρθρο του τμήματος Ε1

Υπεύθυνη εκπαιδευτικός:
Γαβριήλ Κωνσταντία

νήγι). Άλλη απειλή είναι η κλιματική αλλαγή, όπως η αύξηση της θερμοκρασίας, η ανύψωση της στάθμης της θάλασσας και τα ακραία καιρικά φαινόμενα όπως οι πλημμύρες.
- Εμείς οι νυχτερίδες, το κ α λ ο κ α ί ρ ι, χρειαζόμαστε πολύ περισσότερο νερό! Το χειρότερο είναι ότι η στάθμη του νερού των

Εξερευνώντας την Παλιά Πόλη της Ξάνθης

Η Παλιά Πόλη της Ξάνθης

Η Παλιά Πόλη βρίσκεται στη βόρεια Ξάνθη και αποτελεί το ιστορικό κέντρο της. Είναι χτισμένη από Ηπειρώτες και Μακεδόνες μαστόρους. Υπάρχουν εκκλησίες αλλά και τζαμιά για τους μουσουλμάνους κατοίκους της. Ανακηρύχθηκε προστατευόμενος οικισμός το 1976. Αν την επισκεφτείτε ποτέ, σας προτείνουμε να πάτε στο Λαογραφικό Μουσείο και στο σπίτι της Σκιάς!

*Ζωή, Θεοδώρα Π.,
Θεοδώρα Χ.*

Το Λαογραφικό και Ιστορικό Μουσείο Ξάνθης

Ιδρύθηκε από την Φιλοπρόοδη Ένωση Ξάνθης (ΦΕΞ). Επεκτάθηκε λόγω των πολλών εκθεμάτων του στα αρχοντικά του Κουγιουμτζόγλου και του Καλούδη.

Στο μουσείο υπάρχουν πολλά δωμάτια και σε κάθε δωμάτιο βλέπουμε διαφορετικές εικόνες και πράγματα. Είδαμε παλιά παιχνίδια της εποχής εκείνης, γραμματόσημα, έπιπλα, κοσμήματα, ασημένιες πόρπες,

φορεσιές, την κρεβατοκάμαρα του Δημήτρη Κουγιουμτζόγλου και της γυναίκας του. Ένα δωμάτιο ήταν μπλε και μέσα τα πάντα ήταν ανακατεμένα, οι καρέκλες κάτω, τα ράφια έτοιμα να πέσουν. Ήταν ένα έργο μαθητών της πόλης μας για το προσφυγικό ζήτημα.

Στο υπόγειο υπάρχουν αγροτικά εργαλεία, νοικοκυρές που μαγειρεύουν και ταυτόχρονα κοιμίζουν τα μωρά τους. Υπάρχουν επίσης ιατρικά εργαλεία, κάμερες, ραπτομηχανές κ.α.

Το μουσείο έχει ακόμα τοιχογραφίες του 1880 που είναι έργα Βαυαρών και Γερμανών ζωγράφων.

Ζωή

Το Σπίτι της Σκιάς

Το «σπίτι της σκιάς» βρίσκεται στην παλιά πόλη της Ξάνθης. Είναι ένα μαγευτικό μέρος, όπου μπορείς να δεις γλυπτά από σκουπίδια! Έτσι τουλάχιστον φαίνεται στην πρώτη ματιά... γιατί όταν κλείσει το φως εμφανίζονται, μέσα από σκιάς, υπέροχα πράγματα που δεν πιστεύεις ότι τα βλέπεις! Οι

συμμαθητές μου κι εγώ επισκεφτήκαμε το «σπίτι της σκιάς» και πήραμε συνέντευξη από τον καλλιτέχνη, τον κ. Βαΐτση Τριαντάφυλλο.

Ερώτηση: Πόσο καιρό ασχολείστε με αυτό;

Απάντηση: Ξεκίνησα το 2010, οπότε ασχολούμαι 12 χρόνια.

Ερώτηση: Με τι υλικά φτιάχνεται τα έργα σας;

Απάντηση: Χρησιμοποιώ κυρίως ανακυκλώσιμα υλικά.

Ερώτηση: Πόση ώρα σας παίρνει για να τελειώσετε τα έργα σας;

Απάντηση: Κάθε έργο είναι διαφορετικό. Ο περισσότερος χρόνος που χρειάστηκε ήταν 2 μήνες.

Ερώτηση: Πώς ξεκινήσατε να ασχολείστε με αυτό το επάγγελμα;

Απάντηση: Είδα τυχαία αυτή την τέχνη στο διαδίκτυο. Μου άρεσε κι άρχισα από τότε να κάνω κι εγώ γλυπτά σκιάς.

Ερώτηση: Από πού παίρνετε έμπνευση για τα έργα σας;

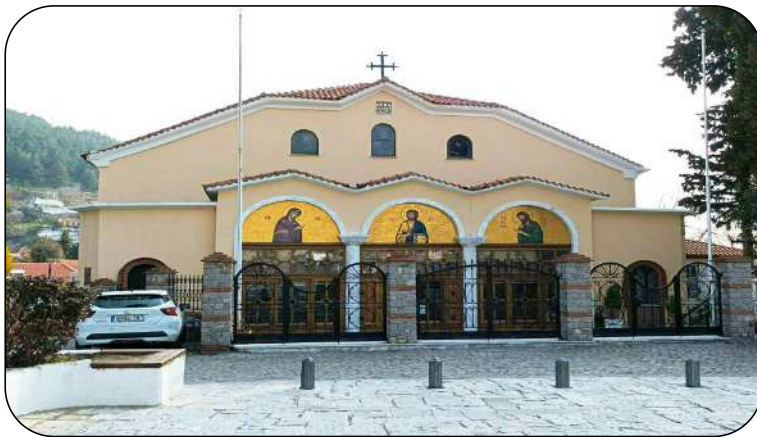
Απάντηση: Από οτιδήποτε! Ένας άνθρωπος που θέλει να δημιουργήσει, ψάχνει αφορμές από οτιδήποτε!

Ερώτηση: Παίρνετε μέρος σε εκθέσεις;

Απάντηση: Βεβαίως, κάνω πολλές εκθέσεις.

Ερώτηση: Σε ποια μέρη έχετε κάνει εκθέσεις;

Απάντηση: Στην Ελλάδα

έχω κάνει εκθέσεις στην Ξάνθη, στη Λάρισα, στη Θεσσαλονίκη και στην Αθήνα. Στο εξωτερικό έχω κάνει εκθέσεις στο Λονδίνο, στην Ταϊβάν, στην Τουρκία, στη Κύπρο και στη Βόρεια Μακεδονία.

Δημοσιογραφική ομάδα:

Γιώργος Χατζημουσιάδης, Θεοδώρα Παρπαλά, Θεοδώρα Χατζηναστασίου, Μπελινάι Κεκέ

Επιμέλεια κειμένου:
Θεοδώρα Παρπαλά

Το σπίτι του Μάνου Χατζιδάκι

Ο Μάνος Χατζιδάκις γεννήθηκε στις 23 του Οκτώβρη στην Ξάνθη, στην Παλιά Πόλη. Το σπίτι που γεννήθηκε κι έζησε τα πρώτα χρόνια της ζωής του ο σπουδαίος μουσικοσυνθέτης είναι πλέον στολίδι μεγάλης αξίας για ολόκληρη την πόλη. Είναι ένας ζωντανός χώρος, συνεχώς επισκέψιμος και δημιουργικός,

ένας πολυχώρος τέχνης και σκέψης.

Το κτίριο χτίστηκε στα τέλη του 18ου αιώνα, έχει νεοκλακιστικά στοιχεία καθώς και λίγα μπαρόκ. Ο αρχιτέκτονας ήταν πιθανόν Αυστριακός. Το κτίριο ήταν ιδιοκτησία του Εβραίου εμπόρου Ισαάκ Δανιήλ, ο οποίος ήταν ένας από τους πιο πλούσιους ανθρώπους εκείνης της εποχής.

Επιμέλεια κειμένου:

Αϊσεγκιούλ, Εμίνα, Μπελινάι

Δημοτική Πινακοθήκη

Η Δημοτική Πινακοθήκη βρίσκεται σε ένα από τα παλαιότερα κτίρια της πόλης. Ιδρύθηκε το 1997 κι έχει το όνομα Χρήστος Παυλίδης για να τιμήσει τον ζωγράφο, που δώρισε τριάντα έργα του. Γίνονται πολλές εκθέσεις ζωγραφικής, αγιογραφίας, φωτογραφίας, κοσμημάτων. Την επισκέπτονται πολλά σχολεία αλλά και τουρίστες.

Μεχμέτ

Το Αχριάν τζαμί

Το τζαμί βρίσκεται στην Παλιά Πόλη, στη σημερινή συνοικία της Ακροπόλεως ή Αχριάν Μαχαλεσί. Το τέμενος είναι μονόχωρο και χτισμένο με πέτρες και ξυλοδεσίες. Ο μιναρές βρίσκεται στην νοτιοδυτική άκρη του κτιρίου. Είναι μεγάλο από μέσα αν και από έξω φαίνεται μικρό.

Χαζάλ

Ζωγραφίες:

Παλιά πόλη Ξάνθης (με μαρκαδόρους), Χαζάρ

Δρομάκι με σαχνισιά, Θεοδώρα Χ.

Σοκάκι με σπίτι ευρωπαϊκού τύπου, Εμμανουέλα Μητρόπολη, Γιάννης

Φωτογραφία λαογραφικού μουσείου, Μερτ

Φωτογραφία σπίτι της σκιάς, Δημήτρης

Τμήμα Δ' 2
7ο Δημοτικό
Σχολείο Ξάνθης

Υπεύθυνη
εκπαιδευτικός:
Μπατζάκη Σέβη

Ο παραγωγικώΣ μας τόπος....

1. Λάδι

Η Κως είναι φημισμένη για τους τόνους του λαδιού που βγάδι κάθε χρόνο. Υπάρχουν αρκετοί ελαιώνες και από παλιά τα περισσότερα σπίτια συνήθιζαν να έχουν το δικό τους λάδι. Για να βγει το λάδι υπάρχει μια χρονοβόρα διαδικασία, η οποία διαρκεί από τον Οκτώβρη μέχρι τον Δεκέμβρη. Υπάρχουν τρεις τρόποι μαζέματος: Ο πιο παλιός είναι το ράβδισμα, αργότερα το χτενάκι, ένα αντικείμενο χειρός με δόντια μπροστά και μικρό καντάρι πίσω, και τέλος τα μηχανήματα που ονομάζονται ελαιοραβδιστικά. Το πρώτο πράγμα που πρέπει να κάνουμε είναι να στρώσουμε το δίχτυ κάτω από τα δέντρα. Έπειτα ρίχνουμε τις ελιές από τα δέντρα, τις ξεχωρίζουμε από τα φύλλα τους και τις βάζουμε μέσα σε υφασμάτινα σακιά. Ύστερα τις μεταφέρουμε στο ελαιοτριβείο. Εκεί οι ελιές περνάνε από ένα μηχάνημα που αφαιρεί τα φύλλα, πλένονται και περνάνε από την πρέσα, ένα μηχάνημα που πιέζει τις ελιές και βγαίνει το λάδι. Το λάδι αποθηκεύεται σε βαρέλια. Μένει σε ένα σκιερό και δροσερό μέρος και είναι έτοιμο για κατανάλωση.

2. Κρασί

Βάζουμε τα σταφύλια στο πατητήρι και τα αλέθουμε ή τα πατάμε με τα πόδια για να γίνει μούστος. Βάζουμε τον μούστο σε καζάνι μεγάλο, το ξαφρίζουμε και το βράζουμε μέχρι να γίνει ένα δεμένο σιρόπι. Παίρνουμε ένα μέρος σιρόπι και το βάζουμε στο βαρέλι με το μούστο και σε 40 μέρες το κρασί είναι έτοιμο.

3. Κρασοτύρι

Το κρασοτύρι, γνωστό και ως τυρί της Πόσας, είναι παραδοσιακό προϊόν της Κω. Είναι ένα είδος τυριού το οποίο διατηρείται μέσα σε κρασί. Προέκυψε όταν στο νησί το λάδι δεν έφτανε για την συντήρηση των τυριών, κι έτσι οι κάτοικοι τα τοποθέτησαν σε λάσπη κρασιού και καθιερώθηκε η ονομασία του. Φτιάχνεται από κατσικίσιο και

πρόβειο γάλα. Βράζουν το γάλα και προσθέτουν ένα πηκτικό υλικό. Όταν κρυώσει το βάζουν σε φόρμες μακρόστενες φτιαγμένες από ψάθα, το στραγγίζουν για να στεγνώσει και να ενωθεί μαζί με το μίγμα. Μετά το βγάζουν από την φόρμα και το βάζουν στην άλμη για να σφίξει. Τέλος παίρνουν το κάτω μέρος του γλυκού κρασιού που λέγεται Πόσα και το αφήνουν για λίγο καιρό μέσα και όταν πάρει χρώμα είναι έτοιμο. Συνήθως συνοδεύεται με καρπούζι.

4. Μαεριά (Γλυκό)

Γίνεται από σιταρίσιο αλεύρι με ειδική επεξεργασία. Για το αλεύρι: Αφήνουμε το σιτάρι σε νερό για 3-4 μέρες μέχρι να φουσκώσει, το αλέθουμε στην μηχανή και βγαίνει ένας πολτός που τον βάζουμε σε νερό για να βγάλουμε το πίτουρο. Όταν βγάλουμε τον πολτό το βάζουμε σε ένα άσπρο σακούλι για να στραγγίσει. Όταν φύγει το πολύ νερό, το κόβουμε σε κομμάτια και το βάζουμε σε ταψί

για να στεγνώσει, μετά το ξανατρίβουμε και στο τέλος το κοσκινίζουμε, το βάζουμε πάλι σε ένα σακούλι και το βάζουμε πολλές μέρες στον ήλιο για να ψηθεί. Για το γλυκό: Βάζουμε ένα φλιτζάνι αλεύρι, 1-1,5 φλυτζάνια ζάχαρη, 5 φλυτζάνια νερό, λίγη μαστίχα και όταν δέσει και γίνει κρέμα προσθέτουμε 3-4 φύλλα από νεραντζιά. Τέλος του αφαιρούμε τα νεραντζόφυλλα και τα σερβίρουμε σε μπολ με κανέλα.

5. Γλυκό Ντοματάκι

Παίρνουμε μακρόστενες ντομάτες, τις καθαρίζουμε απ' έξω. Στο κάτω μέρος της ντομάτας ανοίγουμε μια τρύπα για να αφαιρέσουμε τους σπόρους και τις βάζουμε σε μια λεκάνη με ασβεστόνερο. Όταν σφίξουν, τις ξεπλένουμε καλά και τις βάζουμε σε κασσαρόλα με 1 κιλό ζάχαρη, 1,5 λίτρο νερό. Όταν δέσει το σιρόπι βάζουμε λίγα φύλλα μοσχολούλουδου (αρμπαρόριζας). Αφήνουμε το γλυκό να κρυώσει καλά και το βάζουμε σε γυάλινα, αποστειρωμένα βάζα.

6. Πουλάκια (Γλυκό)

Φτιάχνουμε ένα μείγμα με αλεσμένα και καθαρισμένα αμύγδαλα και λίγο μέλι. Ανοίγουμε φύλλο στο χέρι και το κόβουμε σε μικρά κομμάτια. Βάζουμε ένα κουταλάκι από το μείγμα αμυγδαλού, το διπλώνουμε και φτιάχνουμε μια μπαλίτσα με μια ουρά στο πίσω μέρος. Τέλος τα τηγανίζουμε σε καυτό λάδι και τα σερβίρουμε με μέλι και κανέλα.

ΠΗΓΕΣ:

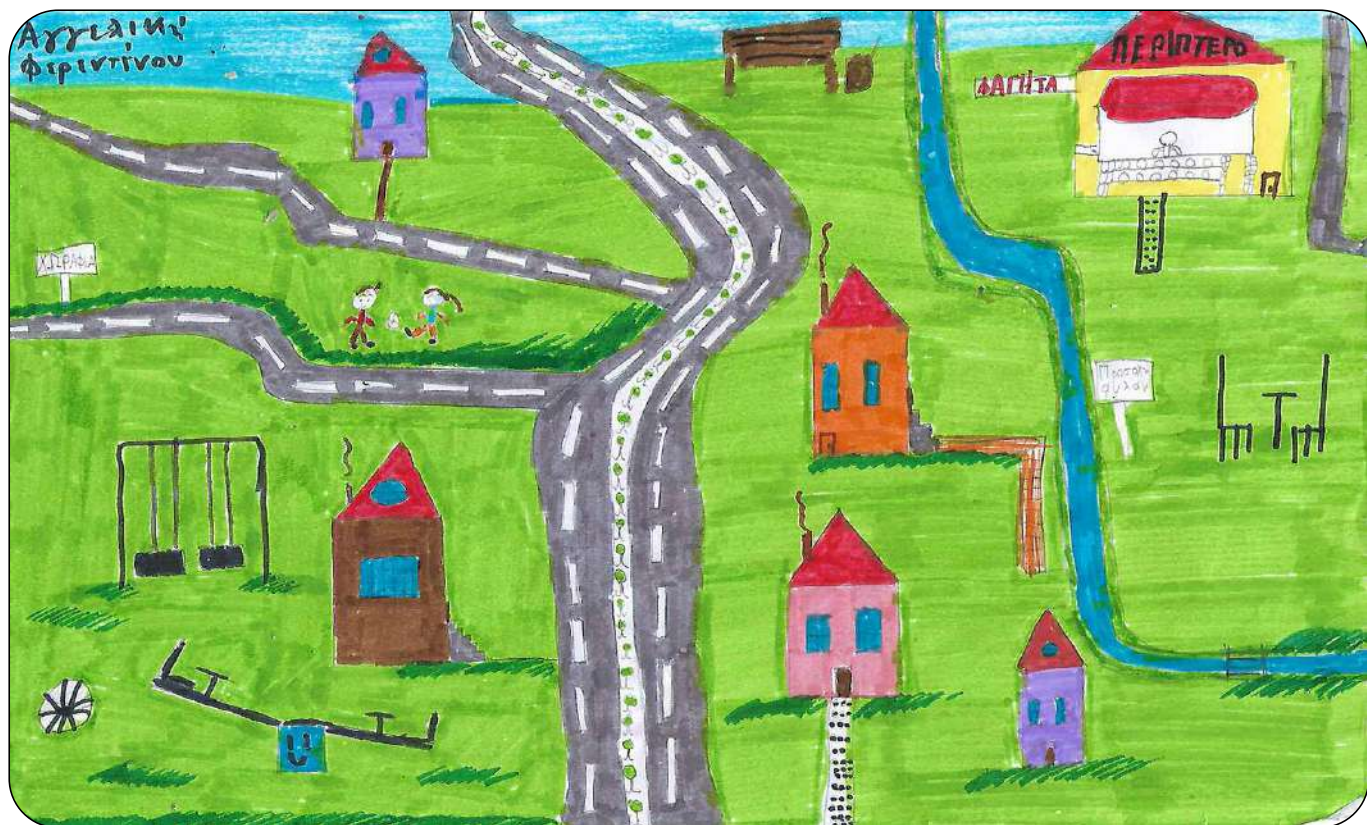
Οι συγγενείς των μαθητών αφηγήθηκαν τη διαδικασία παραγωγής ή κατασκευής των προϊόντων.

Τμήμα: ΣΤ2

Μαθητές: Αβντίου Μαρία, Ακύλα Αδαμαντία, Γρηγοριάδη Σίσου, Καπράνη Θάλεια, Κερραί Άγγελος, Κιλιμάτος Δημήτρης, Κράνης Γιώργος, Μανιάς Αντώνης, Μαυρομάτη Μαρία, Μούκας Τάσος, Μπαρζούκας Χριστόφορος, Ντρίτσης Βαγγέλης, Παπουτσαλάκης Ουμούτ, Πασματζή Έφη, Περρής Ζαχαρίας, Σαμαρά Ανδριάντα, Σκευοφύλαξ Αντώνης, Τσακλάνος Σταμάτης, Τσεκίνη Κέισι, Τιμπίκη Αποστολία, Χανόπουλος Σοφιανός, Χατζηχαλήλ Νταμλά, Ψαρομπάς Ποθητός

1ο Δημοτικό Σχολείο Κω
Υπεύθυνη εκπαιδευτικός:
Όλγα Σκουρλή

Ο **Λούρος** είναι κωμόπολη του νομού Πρέβεζας. Βρίσκεται στην αρχή της εύφορης κοιλάδας Λάμαρης, στη μέση ακριβώς της διαδρομής Άρτας – Πρέβεζας. Η κοιλάδα αυτή βρίσκεται κοντά στις εκβολές του ποταμού Λούρου, ενώ στο σημείο αυτό ενώνονται τα βουνά Βαλαώρα και Ζάλογγο. Στις όχθες του ποταμού Λούρου φυτρώνουν πολλές λιγιές. Οι κάτοικοι έκοβαν «λούρες» και έπλεκαν με αυτές μαντριά, καλύβια και σπιτοκάλυβα, για να μείνουν στο παλιό χωριό κοντά στο ποτάμι. Έτσι πήρε το όνομά του το χωριό που είχε σπίτια από λούρες.

Ιστορικά η πρώτη αναφορά στο χωριό έγινε το 1670 από τον Τούρκο περιηγητή Εβλιγιά Τσελεπή, ενώ κυριεύτηκε από τον Αλή Πασά το 1797, παρά τη σθεναρή αντίσταση των κατοίκων. Η απελευθέρωση ήρθε πολύ αργότερα από τον ελληνικό στρατό

Το χωριό μας ο Λούρος

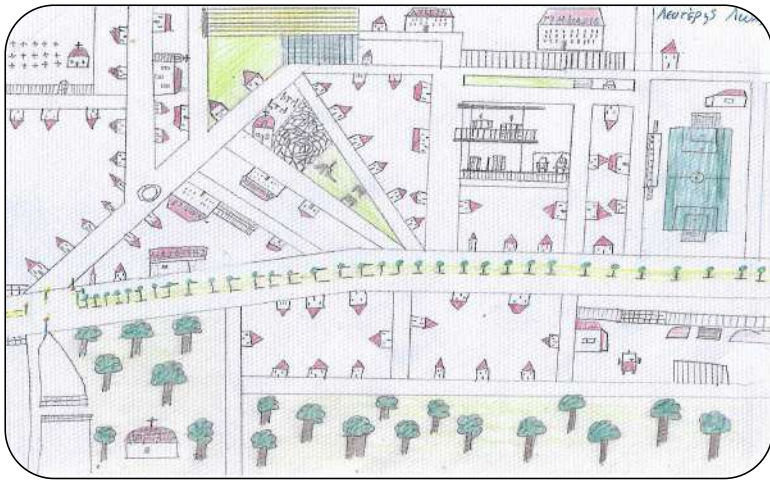
στις 16 Οκτωβρίου του 1912. Αναφέρεται επίσης ότι στην περιοχή εμφανίζεται ο Κοσμάς ο Αιτωλός το 1779 και ιδρύει το «Ελληνικό Σχολείο», ενώ ο Ρήγας Φεραίος στην «Χάρτα» του, αποκαλεί τον Λούρο σαν κάστρο της

περιοχής.

Από τη δεκαετία του '50 άρχισε σιγά σιγά η ανάπτυξη του χωριού στον γεωργικό και κτηνοτροφικό τομέα. Στο Λούρο υπάρχουν ελαιώνες, περιβόλια, ο κάμπος, μέρος του αρχαίου υδραγωγείου της

Νικόπολης, ερείπια μικρού ελληνιστικού πύργου και το μοναδικό αισθητικό παραποτάμιο δάσος – χώρος αναψυχής του Αγίου Βαρνάβα, με την εκκλησία του κτισμένη από τον ίδιο, όπως λέγεται, το 1149.

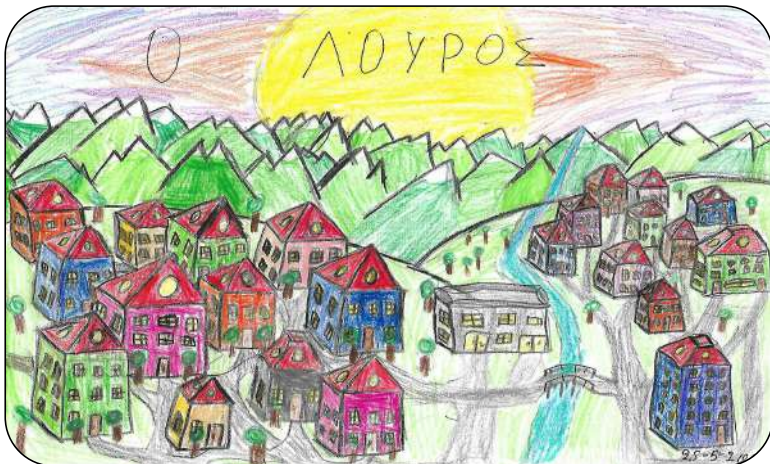

Τα νερά του ποταμού Λούρου εκβάλλονται στον Αμβρακικό κόλπο, που αποτελεί ένα από τα εθνικά πάρκα της Ελλάδας. Στον Αμβρακικό συναντώνται θαλάσσιες χελώνες, δελφίνια και σαλάχια. Είναι επίσης σημαντικό μέρος για τα πτηνά καθώς στο βόρειο τμήμα του παρατηρούνται σε πολύ μεγάλη πυκνότητα. Είναι γνωστός για την γαρίδα του (γάμπαρη). Τέλος ο Λούρος έχει κοντά του το Σούλι, τις πηγές του Άδη και το υδραγωγείο της Νικόπολης. Οι παραλίες του Ιονίου απέχουν μόλις 12χλμ.

Οι μαθητές της Ε΄ τάξης του Δημοτικού Σχολείου Λούρου:

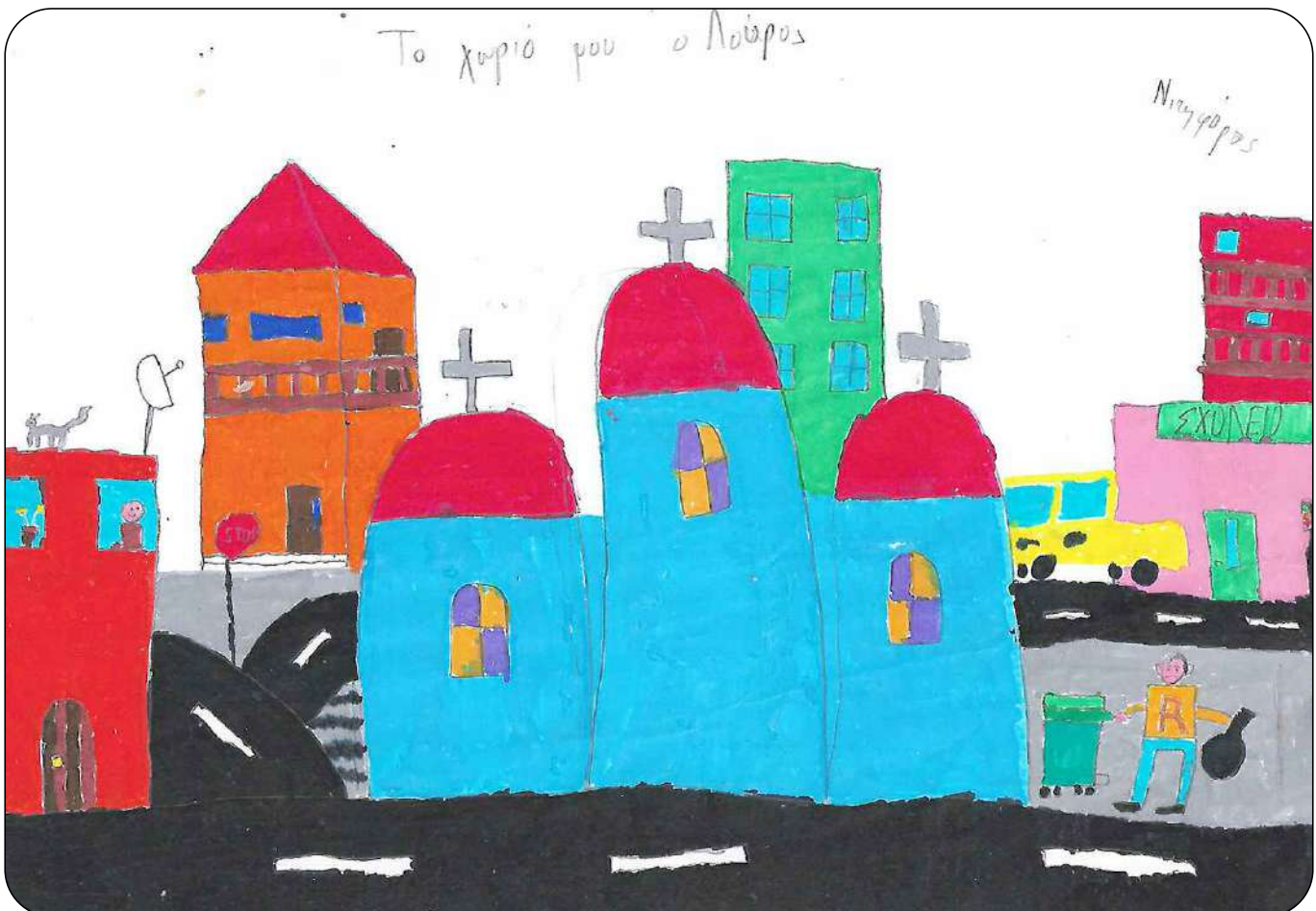
Νικηφόρος, Βαγγέλης, Λευτέρης, Αθηνά, Ευαγγελία, Ειρήνη, Βαγγέλης, Σπύρος, Βασίλης, Άγγελος, Σπύρος, Αγγελική, Θωμάς, Κωνσταντίνα, Λευτέρης, Όλγα, Παναγιώτης

Ζωγραφιές:

Άγιος Βαρνάβας (Αγγελική Φερεντίνου), Λούρος (Νικηφόρος Παπαγιάννης), Λούρος (Λευτέρης Λώλης), Λούρος (Λευτέρης Γιώτης), Λούρος (Αγγελική Φερεντίνου)

Υπεύθυνη εκπαιδευτικός:
Ηλιάδου Θάλεια

Σταθμός: Δένδρα-Πλατανούλια-Τυρνάβος -Θεσσαλία

Η Γιορτή Αχλαδιού στα Πλατανούλια

Η Γιορτή Αχλαδιού διοργανώνεται τα τελευταία χρόνια με επιτυχία στο χωριό μας και έχει σκοπό να αναδείξει τις τοπικές παραγωγές και προϊόντα, αλλά κυρίως το αχλάδι.

Η περιοχή του Δήμου Τυρνάβου και ιδιαίτερα των χωριών Δένδρων, Πλατανουλίων και του οικισμού της Αγίας Σοφίας, παρ' όλο που είναι μόνο 1.000-1.100 κάτοικοι, παράγει τα περισσότερα αχλάδια, όχι μόνο στον νομό Λάρισας, αλλά σε ολόκληρη τη Θεσσαλία. Έχουν και καλλιεργούν μια τεράστια έκταση 25.000 στρεμμάτων. Η συγκομιδή του αχλαδιού ξεκινάει στις αρχές Αυγούστου. Η Γιορτή Αχλαδιού γίνεται κάθε χρόνο στις αρχές Φθινοπώρου. Οι επισκέπτες μπορούν να δουν και άλλα τοπικά προϊόντα εκτός από τα αχλάδια, άλλα φρούτα, τσίπουρο.

Στο τέλος χαιρόμαστε όλοι και διασκεδάζουμε με ένα παραδοσιακό γλέντι, με χορό ζωντανή ορχήστρα και τραγούδια.

Ευσταθία Καλτσογιάννη
ΣΤ' τάξη

Το Δάσος μου

Ελάτε στο Ρουμάνι, το υπέροχο δάσος των Πλατανουλίων. Βρίσκεται στο χωριό μας και από μέσα περνάει ο Πηνειός.

Είναι το μοναδικό δάσος που από μέσα του περνάει ποταμός. Έχει πολλά δέντρα, τα περισσότερα από αυτά είναι βελανιδιές. Βρίσκεται σε απόσταση 13 χλμ. από τη Λάρισα και έχει έκταση περίπου 500 στρέμματα.

Στο Ρουμάνι τρώμε, γλε-

ντάμε, ψήνουμε την Πρωτομαγιά. Το καθαρίζουμε και καθόμαστε όλοι παρέες-παρέες. Μπορεί άμα θέλει κάποιος να ψαρέψει, κυρίως υπάρχουν γουλιανοί.

Δημήτρης Τσούτσας Ε'
Αλέρντο Γιάτα ΣΤ

Η Γέφυρα του Τυρνάβου

Εντυπωσιακή πέτρινη γέφυρα δεσπόζει στην είσοδο του Τυρνάβου. Κατασκευάστηκε γύρω στα 1900 και αποτελείται από 10 τόξα και εξυπηρετεί την επικοινωνία

του Τυρνάβου με τη Λάρισα.

Γεφυρώνει τον Τιταρήσιο ποταμό ή αλλιώς Ξηριά. Η γέφυρα κινδύνεψε με κατάρρευση από την πλημμύρα του 1972.

Το 2010 παρουσιάστηκε το ίδιο πρόβλημα, έγιναν όμως έργα συντήρησης και ανακηρύχτηκε διατηρητέο μνημείο από το Υπουργείο Πολιτισμού.

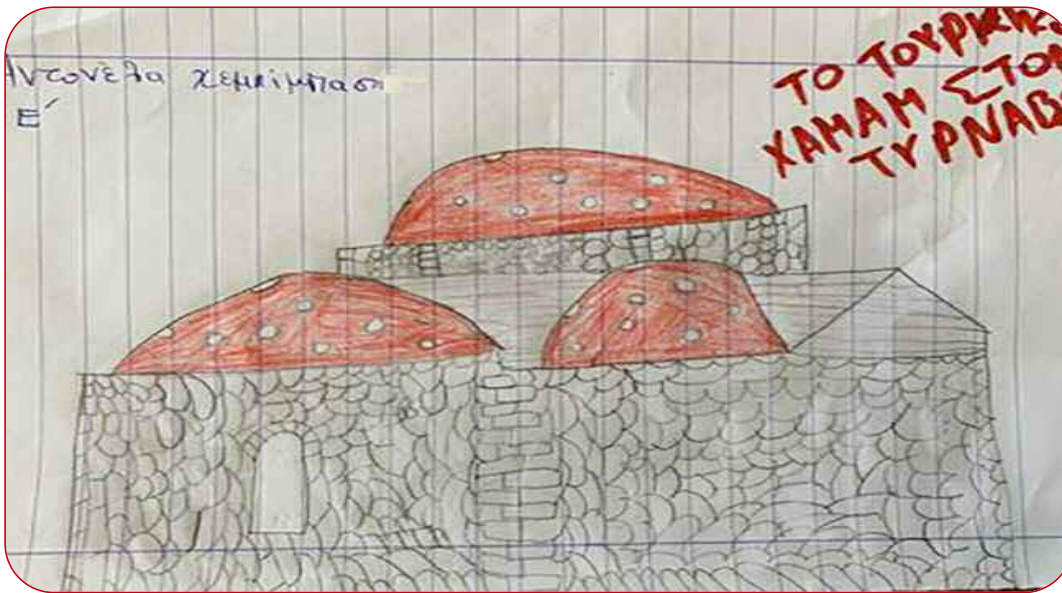
Λέο Καζάνι ΣΤ'

Οι καλύτεροί μας φίλοι, οι μέλισσες...

Οι μέλισσες παίζουν έναν σημαντικό ρόλο στη φύση. Χάρis σε αυτές γίνεται η γονιμοποίηση των φυτών.

Είναι πολύ εργατικές. Έχουν μια μικρή κοινωνία, την κυψέλη. Κάθε κυψέλη έχει περίπου 80.000 μέλισσες. Κάθε κυψέλη έχει τη βασίλισσά της, τις εργάτριες και τους κηφήνες. Δουλειά της βασίλισσας είναι να γεννάει αυγά, για να ανανεώνεται ο πληθυσμός στην κυψέλη. Οι εργάτριες είναι όλες θηλυκές και δουλειά τους είναι να φροντίζουν τους γόνους και να φρουρούν την κυψέλη.

Υπάρχουν 6 κατηγορίες εργατριών. Οι κηφήνες είναι οι αρσενικές μέλισσες και δεν τσιμπούν. Ο ρόλος τους είναι να γονιμοποιήσουν τη βασίλισσα.

Τα τελευταία χρόνια οι γε-

ωργοί ψεκάζουν με πολλά φυτοφάρμακα τα χωράφια τους. Αυτό δημιουργεί πολλά προβλήματα υγείας στους ίδιους, στην παραγωγή τους αλλά και στις μέλισσες. Οι μέλισσες σκοτώνονται από

τα εντομοκτόνα, όταν μαζεύουν δηλητηριασμένο νέκταρ, γύρη και νερό.

*Αικατερίνη Μαστοροδήμου Ε'
Κων/νος Ματράκης Δ'
Ραφαήλ Μαλάκος Δ'*

Χαμάμ-Το Λουτρό Τυρνάβου

Το Λουτρό Τυρνάβου βρίσκεται έξω από την είσοδο της πόλης του Τυρνάβου. Ακριβώς δεξιά από τη γέφυρα που ενώνει τη Λάρισα με τον Τύρναβο. Η κατασκευή του πιθανολογείται στις αρχές του 19ου αιώνα. Οι τετράγωνοι χώροι του καλύπτονται από ημισφαιρικούς θόλους.

Αποκαταστάθηκε το μνημείο στις αρχές της δεκαετίας του 1990. Κατασκευάστηκε στον χώρο μικρό αμφιθέατρο και αναψυκτήριο ώστε να γίνονται εκδηλώσεις. Σήμερα παραμένει κλειστό και παρατημένο.

*Αντωνέλα Χεμπίμπασι
Ε' τάξη*

Γράμμα στον Δήμαρχο Τυρνάβου και στην 7η Εφορία Αρχαιοτήτων

Είμαστε οι μαθητές της ΣΤ' τάξης του σχολείου μας και συμμετέχουμε με σχολεία από διάφορες

περιοχές της Ελλάδας στο πρόγραμμα: «Γνωρίζοντας τον τόπο μου».

Με την έρευνα που κάναμε, ανακαλύψαμε ένα Χαμάμ (τουρκικά μπάνια). Βρίσκεται στον επαρχιακό δρόμο Τυρνάβου-Λάρισας και αποτελεί το τελευταίο πολιτιστικό στοιχείο από την εποχή της τουρκικής κατοχής. Κτίστηκε τον 19ο αιώνα και ήταν ο χώρος για τα δημόσια λουτρά.

Το πρόβλημα που μας απασχολεί είναι η εγκατάλειψη της περιοχής και του Χαμάμ. Πρέπει να σεβόμαστε τέτοια μνημεία και ποτέ να μην καταστρέφουμε μνημεία, εκκλησίες ή οτιδήποτε αφορά ανθρώπους, πολιτισμούς και κουλτούρες.

Γι' αυτό αποφασίσαμε να οργανώσουμε μια ημέρα καθαριότητας και ζητάμε την πολύτιμη βοήθειά σας για να καλυτερεύσει η όψη της περιοχής. Θα ήταν εξαιρετική ιδέα να ανακαινίσετε αυτόν τον σκουπιδότοπο, ώστε να είναι επισκέψιμος. Εάν ο χώρος λειτουργούσε ως μουσείο, θα ήταν τέλειο αν υπήρχε εκεί και ένα αναψυκτήριο.

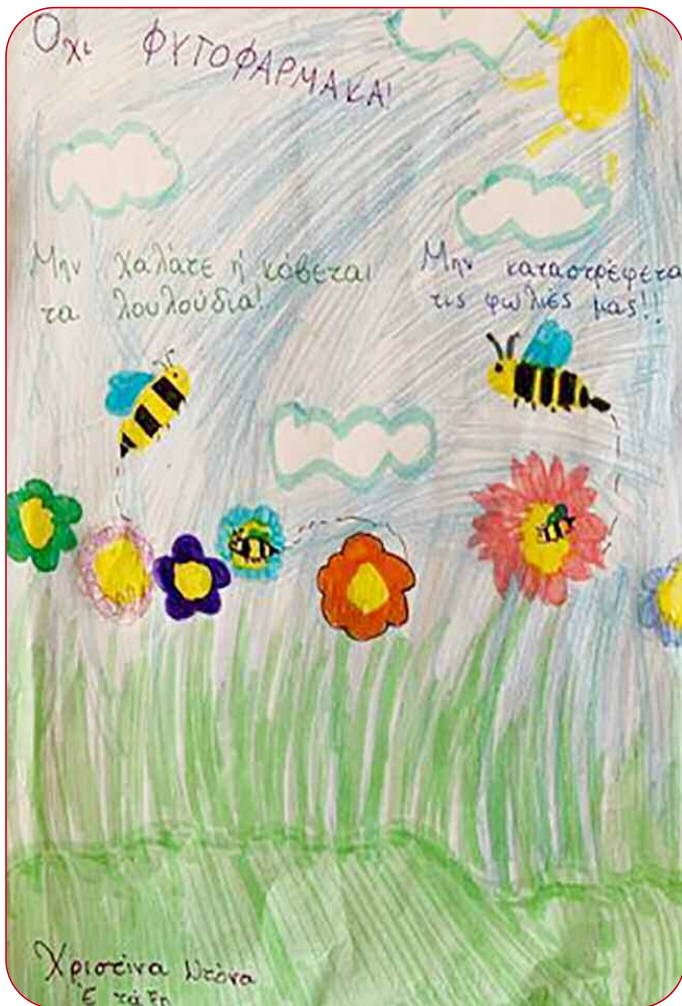
Ελπίζουμε ότι η επιστολή μας θα σας συγκινήσει και θα επηρεάσει την απόφασή σας.

*Οι μαθητές της ΣΤ' τάξης
Δένδρων Πλατανουλίων*

**Δημοτικό Σχολείο
Δένδρων Πλατανουλίων
/ Τύρναβος Λάρισα**

Υπεύθυνοι εκπαιδευτικοί:

Ελένη Στρουζιώτου
ΣΤ' τάξη
Δημήτρης Γεωργούλας
Γυμναστής
Ξένια Αργυροπούλου
Δασκάλα αγγλικών

Η τοποθεσία της

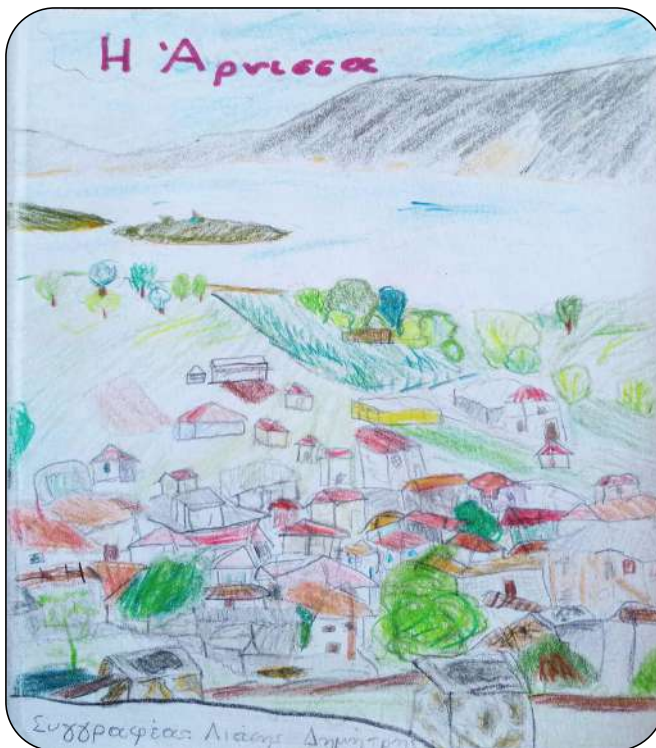
Η Βεγορίτιδα είναι η λίμνη του τόπου μας. Βρίσκεται στη Βόρεια Ελλάδα, στα σύνορα μεταξύ Φλώρινας και Πέλλας. Είναι η τρίτη μεγαλύτερη λίμνη σε έκταση και η μεγαλύτερη σε βάθος στη χώρα μας.

Η ιστορία για τη στάθμη της

Η Βεγορίτιδα συνδέεται με τις τρεις λίμνες της περιοχής (Ζάζαρη, Χειμαδίτιδα, Πετρών). Είναι απομεινάρι της τεράστιας αρχαίας λίμνης της Εορδαίας. Η Βεγορίτιδα βρίσκεται στο χαμηλότερο σημείο αυτής της λεκάνης και έτσι δέχεται όλα τα νερά, που βρίσκονται πάνω από αυτήν. Η στάθμη της Βεγορίτιδας δεν είναι σταθερή, σύμφωνα με τις καταγραφές των τελευταίων 130 χρόνων.

Το 1954 όμως δημιουργήθηκε μια τεχνητή υπόγεια σήραγγα που ένωσε την Βεγορίτιδα με τον βάλτο του Άγρα, για τη δημιουργία του Υδροηλεκτρικού Σταθμού του Άγρα. Αυτή φτιάχτηκε από Ιταλούς για πολεμική αποζημίωση και είχε μήκος 6 χλμ.. Με τη δημιουργία αυτού του έργου έχασε τα 2/3 του όγκου της. Φαίνεται ότι η λίμνη δεν είχε ποτέ σταθερή στάθμη. Αυτό το συμπέρασμα βγαίνει από την ιστορία της Βοκερίας, μιας αρχαίας ρωμαϊκής πόλης, που λέγεται ότι είναι μέσα στη λίμνη. Επίσης έχουν βρεθεί και αρχαιολογικά ευρήματα

Η λίμνη Βεγορίτιδα

στο χωριό Φαράγγι και Κλειδί, που αναφέρονται σ' αυτήν.

Στην περιοχή της Πτολεμαΐδας-Κοζάνης υπήρχε ένας μεγάλος βάλτος που ονομαζόταν κίτρινη λίμνη (Σαρηγκιόλ). Αφού έγιναν κάποια τεχνικά έργα το κανάλι που δημιουργήθηκε (Σουλού) συνεχίζει να τροφοδοτεί την Βεγορίτιδα με νερό, μέχρι και σήμερα. Η Βεγορίτιδα όμως τροφοδοτείται και από τα διάφορα ρέματα της περιοχής, άλλα από την πλευ-

ρά του Βόρα και άλλα από την πλευρά του Βερμίου.

Ζωή στη λίμνη

Η λίμνη μας έχει πλούσια χλωρίδα και πανίδα. Φιλοξενεί ψάρια όπως γουλιανούς, γριβάδια, τούρνες, τσιρόνια και κορέγονους που είναι πολύ νόστιμα. Φιλοξενεί πολλά είδη πουλιών, που ζουν μέσα, δίπλα και γύρω από αυτήν. Τέτοια είναι ο αργυροπελεκάνος, ο κορμοράνος, η βαλτόπαπια και πολλά είδη ερωδιών. Υπάρχουν επί-

σης караβίδες, μύδια και βάτραχοι.. Τα φυτά που φιλοξενεί είναι κυρίως καλάμια.

Αλιεία

Παλιότερα το ψάρεμα ήταν πολύ συνηθισμένο επάγγελμα στα γύρω χωριά. Κάθε πρωί οι ψαράδες ψάρευαν και πουλούσαν τα ψάρια τους. Σήμερα έχουν μείνει πολύ λίγοι. Στη λίμνη μας έχουν ψαρευτεί γιγάντια ψάρια. Το ρεκόρ μεγαλύτερου ψαριού ήταν ένας γουλιανός 120 οκάδων (150 κιλά περίπου).

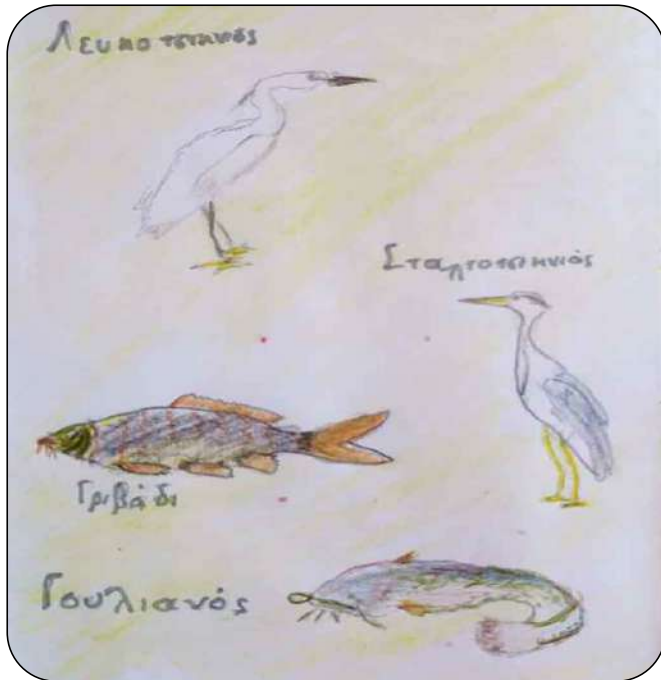
Αξιοθέατα

Γύρω από αυτή υπάρχουν αρκετά αξιοθέατα. Ένα από αυτά είναι το τζαμί από την εποχή της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, από το οποίο έχει μείνει μόνο ένα κομμάτι του μιναρέ. Στο χωριό Περαία υπάρχει ένα εξωκλήσι των Αγίων Θεοδώρων όπου υπάρχει άγιασμα και ένας βράχος για να περάσεις από μέσα για ευλογία. Από εκεί έχει καταπληκτική θέα στη λίμνη. Επίσης μπορείς να θαυμάσεις την θέα και από τις προβλήτες των παραλίμνιων χωριών. Μέσα στην λίμνη υπάρχει και ένα νησάκι που μπορείς να επισκεφτείς με βάρκα.

Τα προβλήματά της

Η λίμνη μας εδώ και δεκαετίες αντιμετωπίζει προβλήματα όπως η μόλυνση. Το νερό της μολύνεται από τα φυτοφάρμακα και τα λιπάσμα-

τα που μέσω των υπογείων νερών ρέουν σε αυτή. Μέσα και έξω από το νερό υπάρχουν παντού σκουπίδια και αυτό χαλάει την εικόνα της περιοχής. Πολλοί ασυνείδητοι άνθρωποι καίνε τα καλάμια. Εκτός από την καταστροφή της χλωρίδας αυτό είναι επικίνδυνο και για την πανίδα. Η λίμνη μας μολύνεται από την στράγγιση των βόθρων του χωριού. Τα τελευταία χρόνια όμως γίνονται προσπάθειες, για να αλλάξει αυτή η κατάσταση. Κατασκευάζονται αποχετευτικά δίκτυα και βιολογικοί καθαρισμοί.

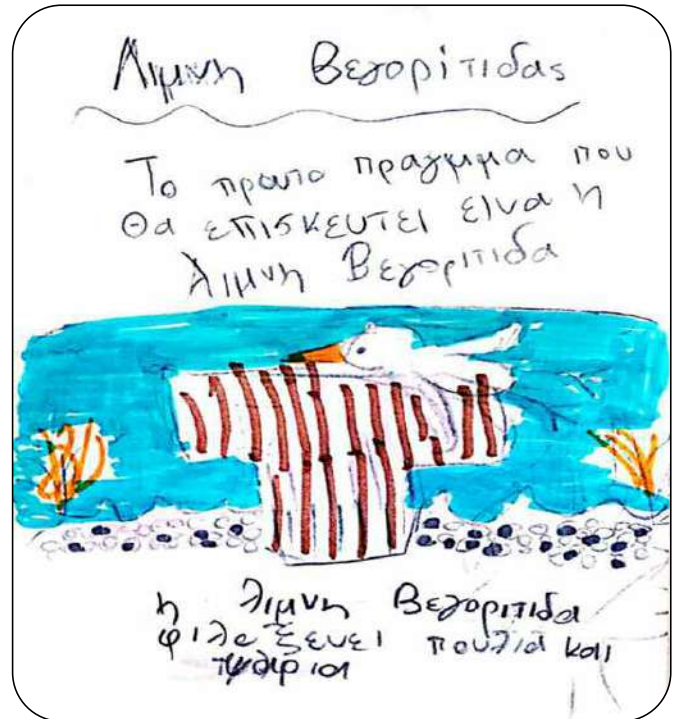
Προτεινόμενες λύσεις

Η λίμνη μας εκπέμπει S.O.S.. Δεν ήταν πάντα σε αυτή την κατάσταση. Πριν από λίγα χρόνια οι κάτοικοι

κολυμπούσαν σε αυτή. Πρέπει να ληφθούν περισσότερα μέτρα για την προστασία της. Αυτοί που μολύνουν την λίμνη και καίνε τα καλάμια να έχουν βαριές ποινές. Επίσης θα πρέπει να μειωθούν σταδιακά τα φυτοφάρμακα και οι καλλιέργειες να γίνουν βιολογικές. Η εικόνα που έχουμε για τη λίμνη πρέπει να γίνει ακόμα καλύτερη. Με τη δημιουργία ενός Κέντρου Ενημέρωσης, για την ευαισθητοποίηση των κατοίκων και των επισκεπτών. Ακόμα μπορούν να γίνουν διάφορες δραστηριότητες όπως για παράδειγμα ξενάγηση με βάρκες.

Στο σχολείο μας παίρνουμε πολλές πρωτοβουλίες όπως να προτείνουμε ιδέες για την λίμνη και να τις στέλλουμε στον δήμαρχο. Αν ό-

λοι συμβάλλουμε στην προστασία της θα γίνει ένα ξακουστό αξιοθέατο σε όλη την Ελλάδα. Την λίμνη μας την αγαπάμε και θα θέλαμε το καλύτερο για αυτή. Αν έχετε την ευκαιρία να περάσετε από το τόπο μας αξίζει μια επίσκεψη.

Πηγές:

«Κάποτε αντάμωσα μια λίμνη»_Σύλλογος Προστασίας Βεγορίτιδας, 2007

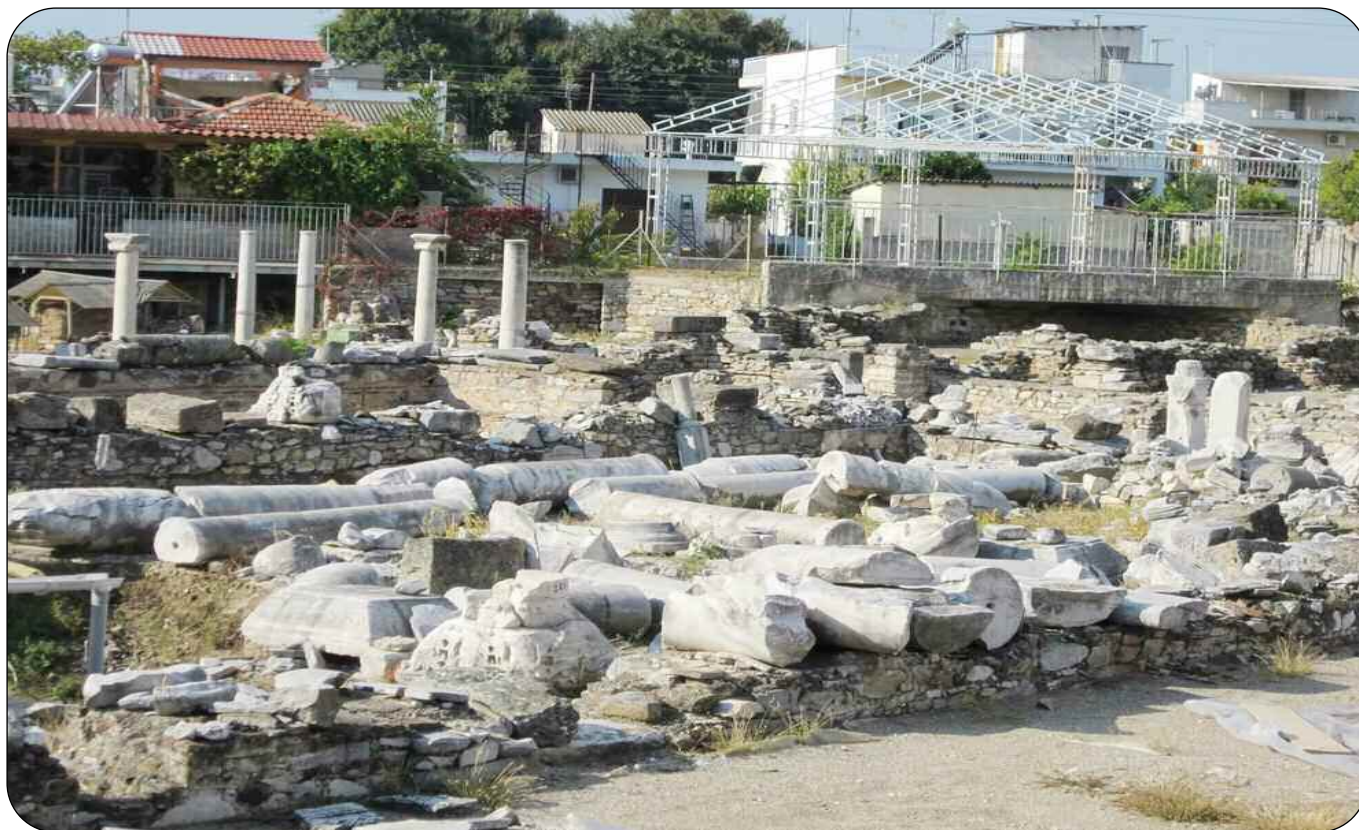
«Το κάλεσμα της λίμνης(Εκπαιδευτικό υλικό για Βεγορίτιδα)»_Κέντρο

Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης Έδεσσας, 2011

Ζωγραφιές: Άρνισσα – Βεγορίτιδα με καλάμια – Ψάρια και πουλιά – Χάρτης Βεγορίτιδας – το τζαμί(Δημήτρης Λιάσης), Βεγορίτιδα με προβλήτα(Μαρία Θεοδώρου), Βεγορίτιδα με ψάρια(Κατερίνα Θεοδώρου)

Επιμέλεια: Λιάσης Δημήτρης - ΣΤ΄ τάξη
Υπεύθυνος εκπαιδευτικός:
Ηλίας Κάρτας
Δημοτικό Σχολείο
Άρνισσας/Πέλλας

Ο ΤΟΠΟΣ ΜΟΥ: Η ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

Η Νέα Αγχιάλος είναι παραθαλάσσια κωμόπολη με μικρό λιμανάκι στη ΒΔ άκρη του Παγασητικού κόλπου, ΝΔ του Βόλου και ιδρύθηκε το 1907 από πρόσφυγες της Παλαιάς Αγχιάλου. Σήμερα ανήκει στον Δήμο Βόλου και έχει πληθυσμό περίπου 7000 κατοίκους (Κωνσταντίνος Σαμουρέλης)

Η πόλη άρχισε να χτίζεται πάνω από τα ερείπια δυο αρχαίων πόλεων, της αρχαίας Πυράσσου και των Φθιώτιδων Θηβών, από τους Έλληνες πρόσφυγες της Ανατολικής Ρωμυλίας και συγκεκριμένα από την Αγχιάλο (Πομόριε) της σημερινής Βουλγαρίας που πυρπολήθηκε από τους Βούλγαρους κατακτητές στις 30 Ιουλίου 1906. (Διονύσης Αϊτισέ-Σιαμέτης Γιάννης)

Η περιοχή μας έχει πλούσια αρχαιολογικά ευ-

ρήματα. Οι ανασκαφές που έγιναν έφεραν στο φως 10 σημαντικά μνημεία: την ακρόπολη της Πυράσσου, τη βασιλική του Ελπίδιου, το συγκρότημα των δημοσίων κτιρίων, το επισκοπικό μέγαρο, τη βασιλική του Αγ. Δημητρίου, το υπόκαυστο-λουτρό, το γυμνάσιο και λουτρό, την πλακόστρωτη λεωφόρο με κατάστημα "έμβολος" της βασιλικής, την έπαυλη και τη βασιλική του αρχιερέως Πέτρου που είναι το μεγαλύτερο και πιο ενδιαφέρον μνημείο της περιοχής. (Γιώτη Ηρώ-Κοντοβά Κατερίνα)

Στις 30 Σεπτεμβρίου 1907 μπήκε ο θεμέλιος λίθος για την καινούργια πατρίδα που έμοιαζε πολύ με την παλιά και ονομάστηκε Νέα Αγχιάλος. Το 1908 ολοκληρώθηκαν τα πρώτα 960 λιθόκτιστα δώροφα και μονώροφα σπίτια όπου εγκαταστάθηκαν οι Αγχια-

λίτες. Στο κέντρο, χτίστηκε ο Ναός του Αγίου Γεωργίου σε ανάμνηση του Ναού της παλαιάς πατρίδας. (Καπερώνη Άρτεμις-Μηδειάτη Νεφέλη)

Οι κάτοικοι ασχολούνταν και συνεχίζουν μέχρι σήμερα, με το μάζεμα ελιών, αμπελιών, αμυγδάλων και διαφόρων λαχανικών. Μάλιστα υπάρχει και οινοποιείο

Ο ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ "Η ΔΗΜΗΤΡΑ" που ιδρύθηκε από τους Αγχιαλίτες της Ανατολικής Ρωμυλίας 10 χρόνια μετά την εγκατάστασή τους στη Ν.Αγχιάλο. (Τζαερλή Χριστίνα-Χαρμαντά Δήμητρα)

Οι Αγχιαλίτες αγαπούσαν πολύ τη μάθηση και αμέσως σκέφτηκαν να φτιάξουν σχολείο. Συγκεκριμένα έκτισαν το 1910, με κληροδότημα του Συγγρού, το

πρώτο Δημοτικό Σχολείο, το σχολείο μας, που είναι χαρακτηρισμένο ως Διατηρητέο και υπάγεται στην Ε' Εφορία Νεωτέρων Μνημείων. Μάλιστα έχει ονομαστεί ΕΥΓΕΝΕΙΟ από τον Μητροπολίτη Ευγένιο Καραβιά, ο οποίος απαγονήστηκε από τους Τούρκους. (Τζανής Δημήτρης-Μήτσιου Βαγγέλης)

Κατά τον πόλεμο του 1940 το διδακτήριο μετατρέπεται σε Νοσοκομείο και δέχεται τους ηρωικούς τραυματίες του Αλβανικού μετώπου. Αργότερα στις πίσω αίθουσές του δέχεται τους Ιταλούς αιχμαλώτους και αργότερα Άγγλους ναυαγούς. (Παπαδάκη Δήμητρα-Καρατάσιος Μάριος)

Το σχολείο μας καταστράφηκε πολλές φορές. Τον Απρίλιο του 1943 χτυπήθηκε από Ιταλική οβίδα και λίγο αργότερα κάηκε α-

πό τα Ιταλικά στρατεύματα κατοχής. Με τους σεισμούς του 1954-55 έπαθε επίσης πολλές ζημιές. Κατεδαφίστηκε και ξαναχτίστηκε σχεδόν από την αρχή. Η νέα παρέμβαση αφαιρέσει πολλά από τα στοιχεία της αρχιτεκτονικής του. (Τσιαμούρα Ελένη-Σιαμέτη Μαρία)

Την 1η Φεβρουαρίου 1954 δημιουργήθηκε η 111 Πτέρυγα Μάχης, στην κατασκευή της οποίας εργάστηκαν πολλοί εργατοτεχνίτες.

Έχει 3 μοίρες και τα αεροπλάνα που υπάρχουν είναι τα μαχητικά F-16,F-

84F,F-84G,F-84F,T-33A για εκπαιδευτικούς σκοπούς, καθώς και τα F-SA/B και RF-5Tiger Eye. Το έμβλημα της Μονάδας απεικονίζει τρεις γλάρους, σύμβολο ειρηνικής διάθεσης, με φόντο σχηματισμό τριών αεροσκαφών, σύμβολο μαχητικής ισχύος, που με τα ίχνη τους παραπέμπουν στον αριθμό 111 της Πτέρυγας. (Σκοτεινός Χρήστος-Τσακόγιας Μάριος)

Οι Αγχιαλίτες τηρούν τις παραδόσεις και τα έθιμα. Ένα από αυτά που διατηρείται ακόμα είναι «τα τριήμερα», ένα παλιό θρα-

κίωτικο έθιμο. Κάποτε ήταν καθαρά γυναικεία εκδήλωση αλλά τελευταία παίρνουν μέρος και άντρες. Μετά την αποκριά, οι γυναίκες νηστεύουν τρεις μέρες. Δεν τρώνε σχεδόν τίποτε. Πίνουν μόνο νερό. Την Τετάρτη μετά τη θεία λειτουργία μεταλαβαίνουν και μια από τις τριμερίτισσες προσκαλεί στο σπίτι κυρίες που νήστεψαν και γιορτάζουν όλες μαζί με νηστίσιμα φαγητά, κρασί, μουσική και χορούς. Σήμερα γιορτάζουν όλες μαζί σε κέντρο της αγοράς ή της παραλίας (Αναγνώστου Πέλη-Αναγνώστου Α-

λεξάνδρα).

Τέλος κάθε χρόνο, τον μήνα Ιούλιο, πραγματοποιείται Διεθνές Φεστιβάλ Παραδοσιακών Χορών όπου μετέχουν χορευτικά συγκροτήματα από όλο τον κόσμο. (Ιμπραχίμα Σαμπρίνα-Οσμενλλάρι Τζένη)

Οι μαθητές-μαθήτριες της ΣΤ τάξης του Ευγένειου – 1ου Δ.Σ. Νέας Αγχιάλου / Μαγνησίας

Υπεύθυνοι εκπαιδευτικοί:
Κλιάρη Σοφία – Σιδηροπούλου Νένα

«Μελισσοκομική και... οι θησαυροί της κυψέλης»

Αν ποτέ βρεθείτε στη Ρόδο, αξίζει να πάτε στη Μελισσοκομική Δωδεκανήσου που βρίσκεται στο δρόμο του αεροδρομίου, στην περιοχή της Παστίδας.

Είναι μια εταιρία που φροντίζει τις μέλισσες, παράγει μέλι και όσα φτιάχνονται μ' αυτό.

Το μελεκούνι που είναι ένα παραδοσιακό γλυκό, το οποίο προσφέρεται στους γάμους στα χωριά της Ρόδου, είναι ένα από τα προϊόντα της.

Στο χώρο της βρίσκεται το μοναδικό στην Ελλάδα, μουσείο μέλισσας.

Εκεί μπορείτε να δείτε τον θαυμαστό κόσμο των μελισσών στις διαφανείς κυψέλες και να μάθετε πολλά πράγματα για τη μέλισσα, όπως ότι μια μέλισσα που είναι η βασίλισσα ξεχωρίζει κι έχει πιο μεγάλο μέγεθος από τις άλλες, ότι οι εργάτριες δουλεύουν από μικρές και ότι οι αρσενικές μέλισσες λέγονται «κηφήνες».

Επίσης, στο μουσείο θα γνωρίσετε την ιστορία της μελισσοκομίας στην Ρόδο και τη δουλειά του μελισσοκόμου.

Ακόμα μπορείτε να δοκιμάσετε και να αγοράσετε όποιο μέλι σας αρέσει, καθώς και άλλα φυσικά προϊόντα της μέλισσας.

Είμαστε σίγουροι πως αυτή η επίσκεψη θα σας μείνει αξέχαστη!

Ζωγραφιές:

Ελένη Υβόννη Μ. - Ιόλη Μιχαηλία Σ. - Αργύρης Φ. - Ελευθερία Σ.

Από τη Β' τάξη
του 1ου Δημοτικού Σχολείου
Αρχαγγέλου Ρόδου

Υπεύθυνη εκπαιδευτικός:
Όλγα Ντούρου

